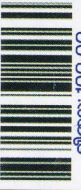

ISSN 1800-4598

விலை: 100.00

படிகள்

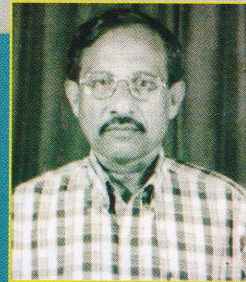
இருமாத இலக்கிய இதழ்

செப்டம்பர் - ஒக்டோபர் : 2017

இதழ் - 40

கல்கட்டுகல சீல துணைலுதல்

மு.பலுர் - ஂ஁஁
இலக்கிய ஂ஁஁஁஁

FINDER

(PVT) LTD.

The choice of New Generation

Hotel Varieties | Asian Molding

519/10', Jayanthi Mawatha,
Jaffna Road, Anuradhapura
Tel: 025 2055766 | 077 3752527

Agency Of Holcim Sansta Cement
& All Kind of building Materiels

North Agency

169, Market Place, Anuradhpura
Tel: 025 22 37695

Since 2003

நல்லனை காணவும்
நல்லவற்றுடன்
இணையவும்
முயல்பவர்களின்
எண்ணிக்கை
சிறியதாக இருப்பினும்
அது
முயற்சியின்மையிலும் பார்க்க
மேலானது

கட்டுரைகள்

மு.பவீர் என்ற இலக்கிய ஆளுமை

- எம்.ஏ.எம். நிலாம்

கவிக்கோ நினைவுகள்

- தாஸிம் அகமது

வாரினாலி நாடகங்கள்

- எம்.சி. ரஸ்மின்

சுமதி ரூபனின் நியோகா திரைப்படம்

- மேமன்கவி

அநுராதபுர மாவட்டத்தமிழ்ச் சிறுகதைகள்

- எல். வஸீம் அகர்ம

கணர் பார்வையற்ற கவிஞர் ஜான் மில்டன்

- நஸார் இஜாஸ்

முகநூல் கவிதை முகங்கள் - மூன்று

- இப்பனு ஆயிஷா

சிறுகதை

அன்பின் எல்லை (சிங்களச் சிறுகதை)

- எம்.எஸ்.லத்தீப்

கவிதைகள்

பதுளை பாஹிரா

மிஹிந்தலை ஏ. பாரிஸ்

மதுரை ஞா. தியாகராஜன்

நிஷா

இதழ் : 40

படிகள்

திருமாத இலக்கிய இதழ்

செப்டம்பர் - ஒக்டோபர்: 2017

ISSN 1800 - 4598

வெளியீடு

அநுராதபுரம்

நண்பர்கள் இலக்கிய குழு

தனிப்பிரதி : 100.00

தபால் மூலம் : 120.00

வெளியீடு : 3\$

வருட சந்தா : 500.00

இரண்டு வருடம் : 800.00

ஆயுள் சந்தா : 5000.00

வங்கிக் கணக்கில் வைப்பிலிருவோர்

L.Waseem Akram, Peoples Bank

0512 002 1 001 8538 என்ற

இலக்கத்திற்கும்: காசோலை,

காசுக்கட்டளை அனுப்புவோர்

L.Waseem Akram எனப் பெயரிட்டு

பின்வரும் முகவரிக்கும் அனுப்பவும்.

சகல தொடர்புகளுக்கும்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,

KAHATAGASDIGILIYA# 50320

+94 77 0 88 80 48,

+94 71 8 42 34 59

padihal@gmail.com

Www.padikal.blogspot.com

படிகள்: தனிச்சுற்று மாத்திரம்

- ஆக்கங்கள் அய்யக்கோடுகே -

புகைப்படங்கள், ஓவியங்கள் : இணையம் (நன்றி)

உங்கர் பர்வக்ஞ
எங்கர் கருத்து

ஆசிரியர்
எல்.வஸீம் அக்ரம்

துணை ஆசிரியர்
எம்.சி. நஜிமுதீன்

படிகள் சஞ்சிகை 2003ம் ஆண்டிலிருந்து வெளிவருகின்ற ஒரு சிற்றிதழாகும். ஏனைய சிற்றிதழ்களுக்கு சமமான நெருக்கடிகளையும் சிரமங்களையும் கொண்டு வெளிவருகின்றது என்பது மனங்கொள்ளத்தக்கது.

படிகள் சஞ்சிகையின் ஒவ்வொரு புதிய இதழ் வெளிவந்தவுடன், நாடு தழுவிய ரீதியில் சஞ்சிகை மீது விருப்புக் கொண்டு, பலர் எம்மைத் தொடர்பு கொண்டு சந்தா செலுத்துவதாக ஒப்புக் கொண்டு தபால் மூலம் பெற்று வருகின்றனர். அவர்களில் அனேகமானவர்கள் சந்தாவைச் செலுத்துவதில் இருந்தும் தவிரந்து வருகின்றனர்.

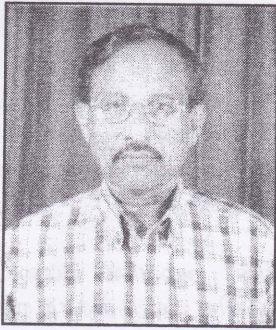
நாமும் சந்தாவை முன்னிலைப்படுத்தாது, வாசகர்களின் ஆத்ம எண்ணத்தைப் புரிந்து கொண்டு, சஞ்சிகையை உடனுக்குடன் அனுப்பி வருகின்றோம். எனினும் தபால் கிடைத்தும் அது பற்றி எந்தவிதமான அறிவித்தல் கூட தருவதற்கு பஞ்சிப்படுகின்றனர்.

இலக்கிய இதழ் நடாத்துவதில் உள்ள சிரமங்களையும் செலவையும் கருத்திற்கொண்டு நண்பர்கள் தமது பொறுப்பை உணர்ந்து நடந்துகொள்வது, எமக்கு மட்டுமன்றி இலக்கிய உலகிற்கும் ஆரோக்கியமானதாகவிருக்கும்.

எம்மைப் பொறுத்த வரையில் ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர்கள், இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர்கள் காட்டுகின்ற அர்ப்பணப்பை, எமது இளம் எழுத்தாளர்கள் காட்டுவதில்லை.

இது ஈழத்து சிற்றிதழ் துறைக்கும் மட்டுமன்றி, ஈழத்து இலக்கியத்திற்கும் ஒரு பின்னடைவாகவே இருக்கப்போகின்றது.

- ஆசிரியர்

மு.பஷீர் - எந்ரு தென்னிலங்கை இலக்கிய ஆளுமை

கலாபூஷணம் எம். ஏ. எம் நூலாம்

ஈழத்து படைப்பிலக்கிய வாதிகளில் சிலர் இன்னமும் சரியாக அடையாளம் காணப்படாமலிருக்கின்றனர். அதுவும் தென்னிலங்கையில் சிங்களச் சூழலில் வாழ்ந்து கொண்டு தமிழிலக்கியம் படைப்பதில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருப்போரில் கலாபூஷணம் மு.பஷீர் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய ஒருவராவார். மலையால இலக்கியப் பிரம்மா, வைக்கம் முஹம்மது பஷீரின் ஆளுமையை தன்னுள் தேக்கி வைத்து சிறுகதை, கவிதைகளை படைத்து வரும் மு.பஷீர் இன்று நோயுற்று கட்டிலோடு இருக்கின்றார்.

பார்வைக் குன்றிப்போய் காதுகள் முற்றுமுழுதாக செயலிழந்து போயுள்ள நிலையில் படிகள் இதழுக்கு ஒரு நேர்காணலைப் பெற்றுத்தருமாறு நண்பர் வஸீம் அக்ரம் வேண்டுகோள் விடுத்தார். இந்த வேண்டுகோளை தன்னால் முழுமையாக நிறைவேற்ற முடியாத நிலையில் பஷீரின் இலக்கிய ஆளுமை பற்றி நான் அண்மையில் எழுதிய ஒரு கட்டுரையை படிகள் இதழுக்கு வழங்குவதில் ஓரளவு திருப்தி கொள்கின்றேன். கலாபூஷணம் மு.பஷீர் எனது இலக்கியக் குருநாதர் என்பதை இங்கு சுட்டிக்காட்ட விளைகின்றேன்.

ஒரு மொழி பேசுவோரின் வரலாற்றை விட, அம்மொழி பேசுவோரின் இலக்கியங்கள் உலக அரங்கில் போற்றப்படுகின்றன. எனவேதான் இலக்கியவாதி சமூகத்தின் அரிய சொத்தாகப் பேசப்படுகின்றான். அவன் தன் எழுத்தின் வழி, சமூக அவலங்களுக்காக குரல் கொடுக்கின்றான். பிறர் துன்பங்களுக்காய் கவிஞன் விடும் கண்ணீரே கவிதை என்கிறார் கவிக்கோ அப்துல் ரஹ்மான். நமது எத்தனையோ எழுத்தாளர்கள் வாழ்ந்தார்கள். மறைந்தார்கள். அவர்களது எழுத்துக்கள் காலம் கடந்தும் கூட மக்களால் போற்றப்படுகின்றன. வாழ்ந்து மறைந்த எழுத்தாளர்களுக்கு இரங்கல் கூட்டம் மட்டும் நடத்துவதில் என்ன பயன்? வாழும் காலங்களில் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும். அவர்களது சிறந்த படைப்புக்களை மீள் பிரகாரம் செய்து அவை வாசகர்களுக்குக் கிட்ட வழி செய்ய வேண்டும். இது இன்றைய இலக்கியவாதிகளின் தார்மீகக் கடமையாகும்.

தன் உயிரின் சாரங்களை யெல்லாம் இந்த உலகிற்கு ஈந்துவிட்டு எங்கோ ஒரு மூலையில் அனாதையைப் போல் மரணித்துப் போகின்றவன்தான் எழுத்தாளன். அவனது ஆன்மாவும் உணர்வும் மானுட மேன்மைக்காகவே இயங்குகின்றன.

கலாபூஷணம் மு.பஷீர் கடந்த நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாகக் காத்திரமான படைப்பிலக்கியப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். இவரது நெஞ்சை ஈர்க்கும் ஆழமிக்க படைப்புக்களால் பல்வேறு மட்டத்திலும் பலராலும் சிறந்த படைப்பாளி என விதந்துரைக்கப்பட்டிருக்கின்றார். அரச தனியார் துறையினரால் பத்துக்கு மேற்பட்ட பரிசுகள், கௌரவங்களை படைப்புத்திறனுக்காக இதுவரை பெற்றிருக்கின்றார்.

நான்கு சிறுகதைத் தொகுப்பு களுக்குச் சொந்தக்காரரான இவர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும், ஐம்பது கவிதைகளையும் இதுவரை வெளியிட்டிருக்கிறார். இவரது கவிதை ஆற்றல் குறித்துப் பலரும் சிறந்த கவிஞர் என விமர்சித்து வந்தாலும் கூட முத்திரை பதித்த சிறுகதைகளால் தேர்ச்சியும் முதிர்ச்சியும் பெற்ற சிறுகதையாளர் என்ற பார்வையே இவர் மீது பதிந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரது கையெழுத்துப் பிரதிகளைப் படித்துவிட்டுக் கருத்துச் சொல்லும் முதல்வாசகன் நான்தான். பஷீரோடும் அவர்தம் படைப்பு களோடும் ஒரு முப்பதாண்டுக்கால

நெருங்கிய தொடர்புடையவன் நான். மு.பஷீரால் ஊக்குவிக்கப்பட்டு எழுத்தாளர் ஆனோர் பலர். அந்த வரிசையில் நான் முதன்மை வகிக்கிறேன் என்பதில் எனக்கு நிறைய ஆத்மத்திருப்தி உண்டு.

பஷீரின் அழகான மேடைப் பேச்சு, அழகிய எழுத்தாற்றல், இலக்கியச் செயற்பாடு இவற்றால் முன்பெல்லாம் இவரைச்சுற்றிப் பல எழுத்தாளர்கள் நேயத்தோடு நெருங்கியிருந்தார்கள்.

இவரது சிறுகதைத் தொகுப் பொன்றைப் பற்றிக் கொழும்பில் நடந்த இலக்கியக் கூட்டமொன்றில் பிரபல எழுத்தாளர் தோப்பில் முஹம்மது மீரான் இப்படிக்கூறினார்: நான் சென்ற முறை இலங்கை வந்தபோது சமகாலப் படைப்புகளைச் சில எழுத்தாளர்கள் எனக்கு அன்பளிப்புச் செய்தார்கள். அவற்றை அமைதியாகப் படிக்க ஆரம்பித்தேன். ஈழத்துப் படைப் பிலக்கியங்கள் காத்திரமான திசையில் செல்வதை அவதானித்தேன். குறிப்பாக மு.பஷீர் என்ற எழுத்தாளரின் சிறுகதைப் படைப்புகளின் நேர்த்தி குறித்து எனக்குள் மகிழ்ந்தேன். சமூகப் பிரக்ஞையும் காத்திரமும் கொண்ட அவரது கதைகள், வித்தியாசமாக இருந்தன. படிக்கச் சுவையாக இருந்தது. அவரது மொழியாள்கையும் கதையை நகர்த்திச் செல்லும் விதமும் பாராட்டும்படியாக இருந்தன என்றார்.

பஷீரின் மொழி ஆளுமை குறித்துப் பலரும் விமர்சித்திருக்கிறார்கள். அற்புதமான கதைக்கு

நுட்பமான சமூக நோக்கு, பொருத் தமான பாத்திர வார்ப்பு, சம்பவ நிகழ்வுகளின் பின்னால் அழகான தமிழ் என்பன, தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் இவரது தனித்துவத்தை அடையாளம் காட்டும். மு. பஷீரின் படைப்புகள் ஈழத்துச் சிறுகதை அமைப்பையும் மீறிப் பொதுவான சிறுகதைகளின் வடிவ அமைப்பில் பார்க்கப்பட வேண்டியவை. இவரது கதைகளில் மொழி நடை மிக அற்புதமாகக் கையாளப் பட்டிருக்கின்றது.

இது பஷீரின் எழுத்தின் தனித்துவம் எனலாம். கதை மாந்தர்களை கற்பனையில் சிருஷ்டிக்காது, தன்னிலிருந்து தன் வாழ்வனுபவத்திலிருந்து தானாக வெளிவரும் இவரது சிருஷ்டிப்பு மிகவும் அதிர்ச்சி தருவனவாக இருக்கின்றது. இத்தொகுப்பிலுள்ள சிதைவு தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் நிராகரிக்க முடியாத கதைகளில் ஒன்று (மீறல்கள் விமர்சனம், மூன்றாவது மனிதன் இதழ், ஏப்ரல்-மே: 1997)

இவரது கதைகள் இலக்கியத் தேர்ச்சியும் கலை நுட்பப் பக்குவமும், மொழி வளமும் உள்ள படைப்பாளியாக இவரை நிரூபணமாக்கியிருக்கின்றன. வித்தியாசமான அனுபவங்களையும் யதார்த்த உண்மைகளையும் துணிந்து கூறும் இவரது கதைக் கருக்கள் விதந்துரைக் கத்தக்கவை.

இலக்கியவாதிகள், எழுத்தாளர்கள் மனித நேயத்தை சிந்தித்து எழுதுபவர்கள். அவர்களின் எழுத்துகளால் நிச்சயம் மனித சமூகத்தை

ஒன்றுபடுத்த முடியும். மானுட உணர்வுகளை மதித்து எழுதும் வல்லமை மு.பஷீரிடம் நிறையக் காணப்படுவதை அவர் படைப்புகள் காட்டுகின்றன. நான் எழுதத் தொடங்குவதற்கு முன்பே பஷீரின் படைப்புகளைப் படித்திருக்கிறேன். பஷீரின் எழுத்துக்களால் கவரப்பட்டவன், நான். (மர்ஹூம் எம்.எச்.எம் அஷ்ரப் பன்னல, எலபடகமை நூல் வெளியீட்டு விழாவில் சுட்டிக் காட்டினார்.)

படைப்பு சொல்லும் சமூகச் செய்தி என்ன என்பதே முக்கிய அம்சமாகக் கருதப்படுகின்றது. அந்த வகையில் உள்ளடங்கலாகச் செறிவு மிக்க படைப்புகள்தாம் காலம் கடந்தும் சாகாவரம் பெற்றுத் திகழ்கின்றன. உரைநடை சமாச்சாரம் என்பதெல்லாம் படைப்பிற்கு விறுவிறுப்பூட்டும் அம்சம் மட்டுமே. படைப்பின் தலையெழுத்தை நிர்ணயிப்பது உள்ளடக்கத் தொனிப்பொருளே. மு.பஷீரின் படைப்பாக்கங்கள் பலவற்றில் உள்ளடக்கச் சிறப்பை ஆழ்ந்து வாசிப்போர் உணர்ந்து கொள்ள முடியும். புதுமைப்பித்தனின் படைப்புக்களின் உள்ளடக்கங்கள் சம்பிரதாயத்தை, குருட்டு நம்பிக்கையை உடைத்து தகர்ப்பவை. புதுமைப்பித்தனைப் போல், அக்கால கட்டத்தில் இத்தனைத் துணிச்சலாக சமூக அவலங்களைச் சாடியதில் அவனுக்கு நிகராக எவரும் இருக்கவில்லை. சர்வதேசப் படைப்புகளாக உலகம் போற்றும் சிருஷ்டிகள், இன்னமும் போற்றப்படுகின்ற தென்றால் அவற்றின் உன்னதமான தொனிப்பொருளே காரணம்.

சர்வதேச ரீதியில் விக்டர் யூ கோ சார்ல்ஸ் டிக்கன்ஸ், மெக்ஸிம் கோர்க்கி, லியோ டால்ஸ்டோய் போன்றவர்களின் படைப்புகள் உலக இலக்கியத்தின் உச்சங்கள் என விதந்துரைக்கப்படுவது அவற்றின் கலைத்துவம் செறிந்த உள்ளடக்கத்திற்காகத்தான்.

ஒரு படைப்பின் அடிநாதமே அது உணர்த்தும் செய்தியில், கருத்தில்தான் தங்கியிருக்கிறது. உலகத்தரத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட கேரளத்தின் இலக்கிய முன்னோடிகள் தகழி, வைக்கம் பஷீர் போன்றவர்களின் சர்வதேசப் புகழுக்குக் காரணம் உரைநடை அல்ல உட்கட்டச் செறிவே. மறைந்த நாவலாசிரியர் இளங்கீரன் சுபைரோடு மு.பஷீருக்கு நீண்டகால நெருங்கிய தொடர்பு இருந்தது. அவரோடு பேசிக்கொண்டிருக்கும் போது பசியே எடுக்காது, அத்தனை இலக்கியச் சுவை என்று இவர் கூறுவார். மீறல்கள் முன்னுரையில் பஷீரைப் பற்றி இளங்கீரன் இவ்வாறு கூறியுள்ளார்.

மு.பஷீர் சிறந்த படைப்பாளி என்பதை அவரது கதைகள் நமக்கு இனங்காட்டுகின்றன. இவரது கதாபாத்திரங்கள் கற்பனையில் மலர்ந்த வர்களல்லர். வாழ்நிலை அனுபவங்களின் நிதர்சன மனிதர்கள். இந்நூலில் பதினான்கு கதைகள் உள்ளன. இக்கதைகள் அனைத்தும் நம் இதயத்தை தொடுவன. உணர்வுகளைத் தூண்டுவன. தொட்டதை அலம்பல் சிலம்பல் இல்லாமல் தொய்வில்லாமல், துலக்கமாக விஷயச் செறிவோடு, நறுக்காய் சொல்லும் திறமையான

படைப்பாற்றலை இவர் கதைகளில் காணலாம். கலைத்துவம் மிக்க நடையில் அழகு கொழிக்கும் வகையில் படைக்கப்பட்டிருக்கும் இக்கதைகள் ஒவ்வொன்றும் சிறப்புமிக்கவை.

மறைந்த எழுத்தாளரும் விமர்சகருமான எம்.எச்.எம் ஷம்ஸ் இவரைப் பற்றி இதே நூலில் இவ்வாறு கூறுகிறார்: அறுபதுகளில் இலக்கியப் பாதம் ஊன்றிய இவர் கலைத்துறையில் எல்லா முனைகளையும் தொட்டவர். சிறுகதையும் கவிதையும் மு. பஷீரின் ஆளுமைக்குக் கட்டியம் கூறும் இரு துறைகள். இலக்கிய மேடைகள் பல பஷீரின் குரலால் மாலை சூடிக் கொண்டன. நீர்கொழும்பு இலக்கிய வட்டம் இவரது தலைமையில் செழித்து வளர்ந்தது.

நீர்கொழும்பு தந்த இன்னொரு சிறுகதையாளர் மு.பஷீர் ஆவார். பெண் எப்படி இருப்பாள், அந்நியம், சிதைவு, தெளிவு, மீறல்கள், முகத்திரை, பிரார்த்தனை, தனிமை- மானுஷ்யம், கழுக்குகள், சலனம், தீர்ப்பு, இரக்கம் முதலான சிறுகதைகளைத் தந்துள்ளார். தான் வாழும் பிரதேசத்து மக்களது வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளையும் சமூகச் சீர்கேடுகளையும் மாற வேண்டிய சமூகக் கட்டடைப்பையும் தனது சிறுகதைகளில் காட்டியுள்ளார்.

அந்நியம், சிதைவு இரண்டும் தரமான சிறுகதைகள். முஸ்லிம்களின் சமூக வாழ்க்கையையும் பேச்சு வழக்குகளையும் மு.பஷீரின் சிறுகதைகள் அறிய வைக்கின்றன. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மானுட

கலாபூஷணம் மு.பஷீர் கடந்த நான்கு

தசாப்தங்களுக்கு மேலாகக் காத்திரமான படைப்பிலக்கியப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். இவரது நெஞ்சை ஈர்க்கும் ஆழமிக்க படைப்புக்களால் பல்வேறு மட்டத் திலும் பலராலும் சிறந்த படைப்பாளி என விதங்குரைக்கப்பட்டிருக்கின்றார். அரசு தனியார் குறையினரால் பத்துக்கு மேற்பட்ட பரிசுகள், கௌரவங்களை படைப்புத்திறனுக்காக இதுவரை பெற்றிருக்கின்றார்.

நேயத்தை அவருடைய சிறுகதைகளின் ஊடாக தரிசிக்க வைக்கின்றன என செங்கை ஆழியான் (குணராசா) குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வேண்டும். மொத்தத்தில் பஷீரின் திறனாற்றல் இந்தத் தொகுப்பின் மூலமும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என கூறியுள்ளார்.

நிஜங்களின் வலி கதைகளை முதற்தடவையாக நான் படித்த போது மகிழ்ச்சியுற்றேன். காரணம் மொழி வளம், விபரிக்கும் ஆற்றல், பிறர் ஆதிக்கம், தேர்ந்தெடுக்காத பாத்திரங்கள், சமூக விமர்சனம், யதார்த்தச் சித்தரிப்பு, மனித நேயம் ஆகிய பண்புகள் அடங்கியிருந்தமையே.

மு.பஷீர் என்ற எழுத்தாளருடன் பரிச்சயமும் நெருக்கமும் நீண்ட காலங்களாய் தொடர்பவை. பழுவதற்கு இனியவரான அவரை ஒரு ஆத்ம சுத்தியுள்ள படைப்பாளியாய் நான் இனங்காண்கிறேன். பஷீரின் எழுத்துகள் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்துள்ளன. சமூக அவலங்களை நேர்த்தியாய் வித்தியாசமான வீச்சோடு வெளிப்படுத்துகிறார். இவரது முதல் தொகுதியான மீறல்கள் வெளியீட்டு விழா 1997ல் மினுவாங் கொடையில் நடைபெற்ற போது அதில் பிரதம அதிதியாய் நான் கலந்துகொண்டேன்.

இந்தத் தொகுதியில் உள்ய பன்னிரண்டு கதைகளுள் எனக்கு அதிகம் பிடித்த கதை, பாம்பு மனிதன். இதைப் படித்ததும் டி.எச் லோரன்ஸ் என்ற சென்ற நூற்றாண்டுக் கவிஞனின் பாம்பு Snake என்ற கவிதையே ஞாபகத்துக்கு வந்தது. நான் ரசித்த மற்றொரு கதை மீட்டி. 2005இல் வெளியான இந்தக் கதையின் கட்டுக் கோப்பும் யதார்த்தச் சித்தரிப்பும் சிக்கனமாகவும் நேர்த்தியாகவும் அமைந்துள்ளன. இந்த வடிவப் போக்கில் அவர் எழுதுவது அவருக்கு இயல்பாய் அமையும். இத்தகைய கதைகளை அவர் தொடர்ந்து எழுதித் தமது அனுபவத்தை விரிவுபடுத்த

இவரது தலைமுறை இடை வெளி நூல் வெளியீட்டு விழா 2003ல் தாருஸ்ஸலாமில் நடைபெற்ற போது இனப் பிரச்சினை தொடர்பான பேச்சுவார்த்தையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டிருந்தேன். அந்த வேலைப்பளு நெருக்குதல்களிலும் கூட இவரது விழாவில் பிரதம விருந்தினராய் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தமை நான் அவர் மீது கொண்ட அன்பின் அடையாளமே,

இவ்வாறு கூறுகிறார் அமைச்சர் ரஷ்யப் ஹக்கீம்.

மு.பஷீர் சாயம் பூசிக்கொள்ளாத, அணிசேராத எழுத்தாளரென்று பலரும் கூறுவர். ஆனால் இடதுசாரிக் கொள்கைகளால் ஈர்க்கப்பட்டவர். மேலோட்டமான எழுத்துக்கள் எதனையும் எழுதவில்லை. மேலோரை அவர் பேனா என்றும் துதி பாடியது மில்லை. இவரது கவிதைகள் வகை மாதிரியானவை.

பிற எழுத்தாளர் பார்வைபடாத இடுக்கு முடுக்குகளிலெல்லாம் இவரது கவனம் சஞ்சாரம் செய்திருக்கிறது. இவர் மரணத்தைப் பற்றி ஒரு வெறிகொண்ட விலங்கினைப் போலல்லாது ஒரு மெல்லிய தென்றலாய் வந்து என்னைத் தழுவும் என்று எழுதும் போது நமக்கு மெய் சிலிர்த்துப் போகிறது.

சமூக மேம்பாடென்ற கருத்தியலை இயல்பான கலாசாரப் பின்னணியோடு அன்றாடம் காணும் கதாபாத்திரங்கள் மூலம் கலையழகு குன்றாத செய்நேர்த்தியோடு கொண்டு வந்துள்ள பஷீரின் நடையழகும் சொல்லாட்சியும் அலாதியானவை. இது அவரது நெடுங்கால எழுத்தின் முத்திரையாகும் என சிரேஷ்ட எழுத்தாளர் திக்குவெல்லை கமால் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பஷீரின் கதைகளில் வரும் கவிதை கலந்த வசன முத்திரைகள் விதந்து பாராட்டத்தக்கவை. சிந்தனைக் குச்சுகமான வசனங்கள் இவரது கதைகள் நெடுகிலும் காணக்

கிடைக்கின்றன. அவை வாசிப்பிலும் மிகுந்த கரிசனையை ஏற்படுத்துகின்றன. அது ஒரு வகையில் இவரது எழுத்து ஆளுமையில் முக்கிய பங்கை வகிக்கிறது, என்கிறார் கவிஞர் அஷ்ரப் சிஹாப்தீன்.

மு.பஷீரின் மைமூன் ஆச்சி, வழமையான இவரது வித்தியாசமான நடை இக்கதைக்கு மெருகு சேர்க்கிறது. மைமூன் ஆச்சி பாத்திரம் சிறப்பாக வார்க்கப்பட்டிருக்கிறது. கலை உணர்வோடு சொல்லும் அழகான கதை வார்ப்பு, (பிரகலாத ஆனந்த். மல்லிகை ஆண்டு மலர்).

மார்ச் 2002 முதல் கார்த்திகை 2003 வரை 40 கதைகளை மல்லிகை பிரசுரித்துள்ளது. மு.பஷீரின் குழாயடியும் குறுகுறுக்கும் நினைவுகளும் கதை. மனதை ஈர்க்கும் எழுத்தோட்டம், எதிர்பாராத முடிவு என்பன கதையின் வெற்றியை நிர்ணயிக்கின்றன. மு.பஷீரின் இக்கதை இவ்வருடம் வெளியான எல்லாக்கதைகளிலும் முதன்மை இடத்தில் நிற்கிறது. (ஓராண்டு மல்லிகைச் சிறுகதைகளின் ஆய்வு பிரகலாத ஆனந்த் - 2004 ஆண்டு மலர் மல்லிகை.)

மு.பஷீர் பெற்ற கௌரவங்களும் பாராட்டும்.

1999 - இலங்கை அரசின் கலாபூஷணப் பட்டம்.

2002 - சிறந்த படைப்பாளிக்கான பாராட்டு விருது. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மகாநாடு (பொற்கிழி)

2010 - கதை அமிர்தன், பட்டம், பொற்கிழி - விருது. மேல்மாகாண

கலாசார அமைச்சின் தமிழ் இலக்கிய விழா.

2013 - இது நித்தியம் என்ற சிறுகதை நூலுக்குத் தேசிய ரீதியில் முதல் பரிசு விருது - பொற்கிழி - (கொடகே புத்தக நிறுவனம்)

2004 - லண்டன் பால ராகங்கள் உலகளாவிய ரீதியில் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் நிஜங்களின் வலி என்ற சிறுகதைக்குப் பணப்பரிசும் பாராட்டும்.

இவரது கதைகள் சிலவற்றில் இடம் பெற்றுள்ள விவரணைகளும் வர்ணனைகளும் ..

தூரத்தே துண்டு துண்டாய் நீண்டு கிடக்கும் பச்சை வயல்கள். அவற்றின் பாதுகாப்பிற்கு வேலியாய் நின்றசையும் கூனற் தென்னைகள். சில் வண்டுகளின் கிறுகிறுத்த சத்தமும், பட்சிகளின் பரிபாகை ஒலியையும் தவிர வேறு சலனமில்லை. ஜன நடமாற்றமேயன்றி ஏங்கித் தவிக்கும் ஒண்டித்தடங்கள், முட்புத்ர, வரண்டு கிடக்கும் காட்டில் சூழலோடு ஐக்கியப் பட்டு வெறுமையோடிக் கிடக்கிறது வெளி. (கைஎட்டுத துயரம்)

திட்டுத் திட்டாய் வயற்காட்டை ஊடறுத்துப் பாயும் இருள். அந்த நடுநிசி வேளை அமைதியை அசத்தி விடுமாப் போல் கிட்டியின் அவலக்குரல் எங்கும் வியாபிக் கிறது. செவிகளைக் கூர்மையாக்கிக் கொண்டும் விழிகளைக் குருமாக்கிக் கொண்டும் மெல்ல ஊர்ந்து வரும் காட்டுப் பிராணிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாய் வந்து பதுங்கி உடல் சிலிர்த்து வியூகம் அமைக்கின்றன. அவை கிளர்ந்து குறி பார்த்து, தாவிப் பாய்ந்து,

கடித்துக் குதறி, குருதியும் மாமிசமுமான சதைத் துண்டங்களை வெறி கொண்டு விழுங்கிப் பதுங்கிச் செல்கின்றன. (கதை - அன்னியம்)

இந்த நாற்பது வயதிலும் வெள்ளையாய், மென்மையாய் விரல்கள் தான் எத்தனை அழகு, ஒரு தட்டெழுத்துக்காரியின் நளிளம், இசைவாணியின் சுருதி கூட்டல் இவள் விரல்களில் இணைந்து கொண்டதோ? இடுக்கையால் லாவகமாக இலை யெடுத்து வலக் கையால் தூளையள்ளிப் போட்டு ஒரே தாவலில், தலை, தவால் முடித்து, நூலைக் கட்டி ஒரு நொடிப் பொழுதில் உருளும் பீடிகள் விரல்கள் மின்னல் வேகத்தில் பீடிகளைச் சுற்றினாலும் மனம் நினைவலைகளில் மிதந்தது. (சலனம் கதை)

ஆற்றின் மேற் பரப் பில் சிற்றலைகள் மிதந்தன. மேகங்களைக் கருவுள்ள வானம் ஒளி வெள்ளத்தில் மிதந்தது. மேற்கு உதயம் சிந்திய சிதலங்களால் நதி குழைந்து வண்ணங்களைப் பிரசவித்தது. கிராமத்து நதிச் சூழல் மனதை வெகுவாக ஈர்த்திழுக்கும். (நிஜங்களின் வலி)

வாஞ்சையோடு ஏறிட்டுப் பார்த்தேன் மனைவியை. குயிலோ என்று இவளை அழைக்கலாமா? ஒரு இருபது வருடங்களுக்கு முன், தெரியாததனமாக அப்படியெல்லாம் அழைத்திருக்கிறேன். இப்போது கூடாது அவளுக்கு நெற்றிப் பரப்பின் இரு முனைகளிலும் நரை படர்ந்திருக்கிறது என்பதற்காக அல்ல. இவளது குரல் பல சந்தர்ப்பங்களில் வீட்டுக்குள்ளிருந்து

தெருமுனை வரை கேட்கும். கர்ண கரூரமாய், அபஸ்வரமாய்க் கூட, அது ஒலிக்கும். இவளை அப்படி அழைத்துக் குயிலைக் கொச்சைப்படுத்துவது அநியாயம். (மிருக உத்தி)

வாழ்க்கை வயோதிபத்தின் மீது நிஷ்ரூரமான கோடுகளைக் கீறி மகிழ் கிறது. வாழ்வு எத்தனை கொடூரமாக இருந்தாலும் வாழ வேண்டுமென்ற தாகம் யாருக்குத்தான் இல்லை? கிழவர் மட்டும் அதற்கு விதிவிலக்காகி விட முடியுமா? உடல் தளர்ந்து நோயிலும் சோர்விலும் விழ, பிள்ளைகளுக்குத் தான் சுமையாகிப் போனதை நினைத்து மனம் பேதலித்தார். நெஞ்சதிரந்து வெடித்துக் கிளம்பிய ஆற்றாமை. (விசுவாசம்)

குளிர் விறைத்தது. விடியல் உறைக்கவேயில்லை. உடலழுத்திச் சுருண்டு கிடந்தேன் போர்வைக்குள். விடியவே எழுந்து இயங்க விடாதபடி சர்க்கரையும், இரத்த அழுத்தமும் மேனிக்குள் ஊடுருவி இரட்டை மனைவியராய் அச்சுறுத்தின. இந்த எழுபது வயதில் ஒன்றைச் சமாளிப்பதே பெரும்பாடு. இதில் வேறு இரண்டோடு மல்லுக்கட்டுவது என்பது சங்கடம்தான். தப்பாக நினைக்க வேண்டாம். எனது சீனி, பெஷரைச் சொன்னேன். (வலி - கதை)

புரண்டு வரும் நீரோசை, செவிக்கு இன்பமளித்தது. விண்ணில் தெரிந்த கருமைக் கோள்களைக் கண்ணால் படமெடுத்தோம். கற்றாழைப் பற்றைக்குள் இருந்து கரிய நிறப் பறவைகள், சட்டெனப் பறந்து

மேலெழுந்து ஒலியெழுப்பி வட்டமடித்து கீழிறங்கின. (வலி - கதை)

கோடுகளுக்குள் அடங்கிய கோலங்களாய்க் கைகட்டி சேவகம் புரியவிழையுமென் எழுத்து உத்வேகம், ஒரு ஞானியின் தேடலாய் ஊற்றுச் சுரப்பாய் உடைப்பெடுக்கத் துடிக்கிறது. அது அட்சரங்கள், அரசிமணி போல் அழகாய், அணிகோர்த்து முத்துச் சிதறலாய் வந்து விழுவது ஒரு பரவச அனுபவந்தான். ஒவ்வொரு படைப்பினதும் முதல் வாசகன் அதை எழுதியவன் என்பதில் எவர் முரண்பட முடியும்? இன்று இதழொன்றுக்கு கதை எழுதிட வேண்டுமென்ற அவா, அடிமனதை நெருடிக்கொண்டே இருக்கிறது. (கரிசனை - கதை)

என் உடலருகே ஒரு சர்ப்பம் தலை உயர்த்தி நிழலாய் அசைந்தது. என் மூளையில் மின்சாரம் பாய்ச்சிய அதிர்ச்சி. சிறிது உடல் அசைந்தாலும் பாம்பு என்னைப் பழிவாங்கிவிடும் துர்ப்பாக்கியம். உடனே, துள்ளிக் குதித்து எழுந்து நிற்பதிலும் உயிராபத்து காத்திருந்தது. மரணம், மிகச் சமீபத்தில் வந்து கைகோர்த்துக்கொள்ளத் துடிக்கும் தருணம். மூளை சட்டென நுட்ப இழை பின்னறுக்கும் சங்கடம். கண்களை இறுக மூடியவாறு பிரக்ஞையற்று விரைத்துக் கிடந்தேன். பாம்பின் சீதன மூச்சுக்காற்று மேனியில் பட்டு மெய் சிலிர்த்தேன். (பழவாடை - கதை)

மெல்லிய முன்னிருட்டு கவிழ்ந்து கொண்டிருந்தது. விண்ணில்

சூல் கொண்டிருந்த கருமேகங்கள் மழை வார்ஷிப் புக்காய் புடைத்து நின்றன. மழைக்காலச் சூழல், கடற்கரை சந்தடியின்றி ஓய்ந்து கிடந்தது. அவளும் அவனும் தோள்கள் இணைந்தபடி நெருங்கியிருந்து காதல் பரிபாஷை மொழிந்து கொண்டிருந்தனர். அவையோசை சுருதி தளர்ந்து சன்மமாய்த் தொலைவில் ஒலித்தது. (வதை - கதை)

ஆற்றலும் ஆளுமையும் மிக்க படைப்பாளி. மு.பஷீருக்கு இப்போது அகவை எழுபத்தாறாகி விட்டது. இன்றைய அவரது இருப்பும் வாழ்வும் மிகத் துயரம் செறிந்து துன்பகரமானவை. நரம்பியக்கத் தாக்கு நோயால் நடக்க முடியாது, இயங்க முடியாது அவலப்படுகிறார் என்பதையும் இங்கு நான் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது.

ஆனாலும் பஷீரின் ஆளுமைகளை அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சிதறவிடாமல் எமது எதிர்காலச் சந்ததியினருக்காக ஆவணப்படுத்தப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை இந்த வேளையில் வலியுறுத்தி வைக்கிறேன். காலம் உணர்ந்து விரைவாக இப்பணி முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

படிகள்

திருமாத இலக்கிய இதழ்

செப்டம்பர் - ஓக்டோபர்: 2017

ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும்
கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா

நிரதம ஆசிரியர்
எல்.வஸீம் அக்ரம்

துணை ஆசிரியர்
எம்.சி. நஜிமுதீன்

சஞ்சிகை மதியரைக் குழு
வைத்தியக் கலாநிதி தாளிம் அகமது
சிவசிறி பா. ஞானச்சந்திரன் குருக்கள்
கெகிராவ சஹானா
எம்.சி. ரஸ்மின்

வெளியீட்டுக் குழு
மிஹிந்தலை ஏ. பாரிஸ்
நேகம பலானர்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,

KAHATAGASDIGILIYA # 50320

ANURADHAPURA

+94 77 0 88 80 48,

+94 71 8 42 34 59

E Mail : Padihal@gmail.com

Blog : www.padikal.blogspot.com

நிசுதக்திண் நிழல்கள்

பதுளை எம்.எஸ். பாஹிரா

மோதிக்கொண்டு வாதிடுகிறது
யதார்த்தத்தின் அட்சராங்கள்
நிஷ்டையின் நிலை மனவெளி
கஷ்டங்களைக் களையும் நியதிகளை
தொகுக்கிறது உறுதியாக

தியானத்தின் ஆழம்
மெய்யத்தின் அகலங்களையளந்து
உய்யும் வழிக் காரணங்களை
சாயும் விசும்பின் எல்லைக்குள்
சஞ்சலமின்றித் தேடுகின்றது

உணர்வுகளின் உரிமையோடு
கண்வழி கஷ்டங்கள்
கருத்துணர் நஷ்டங்களை
கரைக்கும் சூரியச் சுடரின்
பெருமனமொன்றின் சாயலை
உருவகித்து உரையெழுதும்

வேட்கையின் வேட்டையாடலில்
தாவித்திரியும் வானரங்களை
கடுத்தளையிடல்
விடுத்தாதாகிடும்
அமைதிவெளி அறிக்கைகளால்

நான் யார் என்பதை
புரியாதிருந்த உயிர்க்கலங்கள்
பார் உன் ஆளுமைகளை
தேறிவிடுவாய் சவால்களின் இறுக்கங்களை
வாழ்க்கை உன் வசம்
நலமோதும் மனமதின் நிழல்கள்

பக்கத்து வீட்டு மாட்டினின் மூத்த மகன் “கயான்” அதிக நேரத்தைக் கழிப்பது கருணபாலவின் வீட்டில்தான். ஊர் மொண்டகூரிக்கு சென்று வீட்டுக்கு வந்ததும் கருணபாலவை தேடி வந்துவிடுவான்.

ஆசிரிய மாமா இன்டைக்கு எனக்கு என்ன தருவீங்க? கயான் கேட்டது, அதிகமாக பிஸ்கட்தான். அவன் அப்படி பிஸ்கட்டுக்கு விருப்பம். கருணபாலவும் கடையில் இரண்டு மூன்று பிஸ்கட் பக்கட்களை வாங்கி வந்து அலுமாரியில் வைத்துக் கொண்டு மனைவி மூலம் கயானுக்கு உவகையுடன் கொடுப்பார்.

எங்க கயான் வரலியா? சாய்கதிரையில் சாய்ந்தவாறு தேனீர் கோப்பையுடன் வந்த பாரியாரிடம் கேட்டார் கருணபால. இன்னும் காணல இரண்டாவதுக்கு சுகமில்லையாக்கும் அவளுக்கு இரண்டையும் பராமரிக்க ஏலாது. தேனீரைக் கொடுத்துக் கொண்டு சொன்னார் பாரியார்.

பல பாடசாலையில் பணிபுரிந்த கருணபால குழந்தைகளிடத்து மிக்க அன்புடையவர். ஓய்வு பெற சற்று முன்னர் மாகாணத்திலே நல்லாசிரியர் எனும் சான்றிதழும் பெற்றவர். ஓய்வின் பின் கயான் தான் எல்லாமே. கருணபாலவின் வீட்டு சாலையின் ஒரு பகுதியில் கயானின் விளையாட்டு சமான் குவியல் எல்லாமே கருணபாலவின் பணத்தில் வாங்கியவை.

ர்.....ர்.....ர்.....பி..பி..பீப்

சைக்கில் ரிம் ஒன்றை கயான் உருட்டி ஓட்டிக்கொண்டு வரும் சத்தம் கேட்டது. “அதோ வருகிறான்” பாரியார் போய்க்கொண்டு சொன்னாள்.

மெதுவா மகனே.....

ஹிம்.....ஹிம்..... மாமி விலத்துங்கோ கார திருப்புறன் அவன் சைக்கில் ரிம் வந்த வேகத்தில் இரண்டு சுற்று சுற்றி மா மரத்தின் அடியில் சாய்ந்தது. இடுப்பில் கைகள் வைத்து ஒரு பெருமூச்சு விட்டவன். மேல்ல சிரித்தான்.

இன்பன் ஈல்லை

சிங்களம் மூலம்: கதுவளகே வீரசிங்க

தமிழாக்கம்: எம்.எஸ் லத்தீப்

வாத்தி மாமா இன்டக்கி என்ன தருவீங்க பல்ல காட்டிக் கொண்டு கருணபாலவிடம் ஓடிப் போனான். அவர் கைகளைப் பிடித்து தலையைத் தடாவி மடியிலே இருத்திக் கொண்டார்.

சா இன்டக்கி மொண்டசூரில என்ன படிச்சது சொல்லுங்கோ கருணபால அன்புடன் கேட்டார். யான கீறி , பாட்டு படிச்சி , வினையாடினேன். கருணபாலவின் பாரியார் கொடுத்த பிஸ்கட்டை சாப்பிட்டதும். முற்றத்தில் மண்பிட்டு செய்து அதில் சிலதை காலால் உடைத்தான்.

ஆசிரிய மாமா நான் வீட்டுக்குப்பு போய் என்ட படப் புத்தகத்தை எடுத்துவாறன். ர்.....ர் கயான் அவன் வீட்டுக்கு ஓடிச் சென்றது. கையிலிருந்த பறவை போனது போல இருந்தது.

மனைவி இரவுச்சாப்பாடு செய்வதால் வரும் வாசனை கருணபாலவின் மூக்கைத் துளைத்தது. அந்தப் பக்கம் சென்றார். பாரியார் பிளாச் சுண்டலை தயாரித்துக் கொண்டிருந்தாள். அருகே வெட்டப்பட்ட முருங்கைக் காய். முருங்கக்காய்க் குழம்புக்கு கருணபால நல்ல விருப்பம் என்பது மனைவிக்குத் தெரியும். எங்க கயான் பெய்டானா? மனைவிகேட்டாள்.

ஏதோ புத்தகம் கொண்டு வரப்போறான். சில நேரம் இன்டக்கி இங்கதான் தூங்குவானாக்கும் அடுப்புப் புகை கருணபாலவின் கண்களைத் தாக்கின.

வீட்டின் பின் புறத்தில் நின்ற நாய் குரைத்துக்

கொண்டு பாயும் சத்தம் கேட்டது. நாய் யாரும் புதியவரைக் கண்டால் குரைப்பது வழக்கம். கைல காசு ஒரு சதமில்லாட்டியும் நாளக்கி நான் ராஜாதான் ஓம் ராஜாதான் மாட்டினின் குரல் தூரத்தே கேட்கிறது. இன்டைக்கும் குடிச்சிட்டான் போல இதால அந்த சிறிசுகளுக்குத்தான் நிம்மதி இல்ல. பாரியார் சொல்லிக் கொண்டு போறது பாசத்தினால் என்பதை கருணபால உணர்ந்து கொண்டார். ஜன்னலூடாக வெளியே பார்த்தார். அப்போது மீண்டும் பாரியார். எங்க கயான் போய்ட்டானா? என்று கேட்டார்.

ஏதோ புத்தகம் எடுக்கனுமாம். வருவான் இன்டக்கி எங்கட வீட்டுல தங்கவும் கூடும்.

தோட்டத்து எல்லைப் புறத்தில் மாட்டினுடன் இரண்டு மூன்று பேர் நிற்கிறான்கள் போல கருணபால சொல்லிக் கொண்டே வெளியே வந்தார். இருள் முழுமையாக சூழலை விழுங்கிவிட்டது. சிறிய வெள்ளிக் கீறல் மட்டும் மேற்கு வானில் இருந்தது.

சிறிது நேரத்தில் தூரத்தே மெல்லிய முனங்கல் பின்பு அது அழுகையாக மாறியது. நிச்சயமாக இது கயான்தான். சற்று உன்னிப்பாகக் காது தாழ்த்தினான்.

ஈ.....ஈ..... ஹிஹி..... எனக்கு ஆசிரிய

மாமா வீட்ட போக வேணும் மீண்டும் தெளிவாகக் கேட்டது.

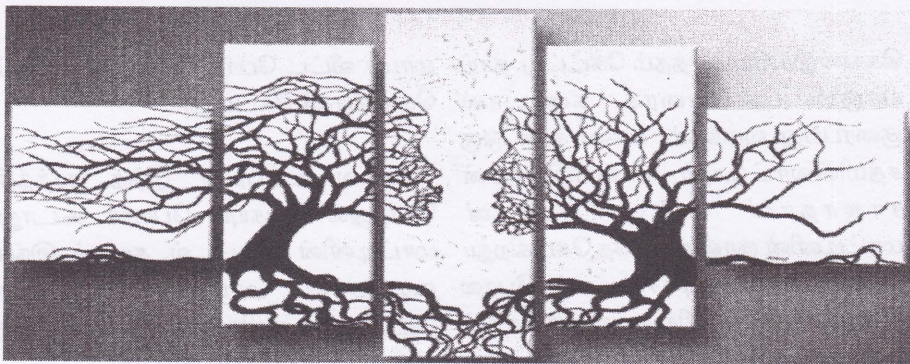
தோலை உரிப்பன் இந்த ராத்திரி நேரத்துல எங்கயும் போகக் கூடாது. மாட்டினின் அதட்டல். கயான் இங்க வரத்தான் அழுகிறான். அந்த மனுசனுக்கு ஈவிரக்கமில்லை. எனக்கு என்றா பொறுக்கவும் ஏலாது.

மேசையின் மேல இருக்கும் கயான் கீறிய சித்திரங்களையும் தான் வாங்கிக் கொடுத்த வர்ணச் சோக்குகளையும் பார்க்கிறார். கதிரையில் தொங்குகிறது கயானின் டீசேர்ட்.

கயானின் அழுகை சிறிது சிறிது விக்கலாக மாறி நிசப்தமாயிற்று. பாரியாரால் பொறுமையாக இருக்க முடியவில்லை. இந்த பொடியனுக்கு என்ன நடந்தது? நான் பார்த்துட்டு வாறன் என்று மின் பந்தத்தை எடுத்து மனைவி செல்லும் காலடிச் சத்தம் கருணபாலவுக்கு கேட்டது.

இஞ்சை வாங்கோ ஓடி வாங்கோ பாரியாரின் குரல் என்னமோ ஏதோ யோசிக்க அவகாசம் இல்ல கருணபால பதட்டத்துடன் வெளியே வந்தார் அவர் கண்ட காட்சி அவரை சிலையாக்கியது. ஆச்சரியமாக பாரியாரைப் பார்த்தார்.

மாட்டின் தோட்டத்தின் எல்லைப் புறமாக புது வேலி போட்டிருந்தான். எங்க பிலா மரத்தை அவனுக்கு ஆக்கி

புது வேலி போட்டிருந்தான். இந்த மரத்தை வாங்கத்தான் அந்த வியாபாரி வந்துட்டுப் போயிருந்தான் என்று பாரியார் கூற நெற்றியை சுருக்கிக் கொண்டு பேசாமல் நின்றான்.

ஜம்பு காஸ்மீர் பிரச்சினை மாதிரி எதிர்காத்தில் இதுவும் மாறும்? கயான் ஓடிவரும் நடைபாதை மூடப்பட்டு விட்டது இதனால்தான் கயான் அழுதிருக்கிறான். கயான் வராதது கருணபாலவுக்கு பெரிய சோகம். இரவு சாப்பிடவும் மனமில்லை. புத்தர் சமதிக்கு வைத்த தீப ஒளி முற்றத்தில் ஒளி பரப்பியது.

கருணபாலவுக்கு சாய்கதிரையில் படுத்திருப்பதைத் தவிர ஒன்றும் செய்ய ஏலாது. பாரியாரும் அவர் அருகில் மௌனமாக உட்கார்ந்திருந்தார்... சத்தம் மௌனத்தைக் களைத்தது.

ஐயோ தங்க மகனே நீ எங்கேடா? மாட்டினின் மனைவியின் குரல். நிச்சயமாக கயான் எங்கே போய்விட்டான். வீட்டில் இல்லை.

ஊடனே கருணபாலவும் பாரியாரும் மின்விளக்குடன் வீட்டு முற்றத்துக்கு வந்தனர்.

தோட்டத்து எல்லைப் புறத்தில் நான் ஆசிரிய மாமா வீட்டுக்குப் போக வேணும் எனும் சத்தம் கேட்கும் திசைக்கு மின் விளக்கைத் திருப்பினார் கருணபால. கயான் புதிய வேலி அருகில் வெறும் தரையில் கிடக்கிறான். கண்களால் நீர் ஓடிக்கொண்டிருந்தது.

கருணபாலவின் உள்ளம் உருகிற்று வேளி அருகே ஓடிச்சென்றவரால் பிள்ளையைத் தூக்கி எடுக்க முடியவில்லை கயான் வேலிக்கு அடுத்த பக்கம். கயானின் தாய்க்கு தொலைந்த முத்துக் கிடைத்த மகிழ்ச்சி. இது நீடிக்கவில்லை அம்மாவின் கையை விட்டு வேலிக்குள் புகுந்து கருணபாலவின் கைகளுக்குள் ஓடிச் சென்று தொங்கி அழுதான் கயான். கருணபாலவும் தூக்கி அரவணைத்துக் கொண்டார். கயான் அவரின் நெஞ்சில் ஓட்டிக்கொண்டான்.

கண் பார்வையற்றும் இயற்கையை வர்ணித்த கவிஞர் ஜான் மில்டன்

நஸார் கீஜாஸ் -

ஜான் மில்டன் இங்கிலாந்து தலைநகர் லண்டனில் உள்ள சீப்ஸைட், பிரட்ஸ்ட்ரீட்டில் 1608.12.09 இல் பிறந்தார். இவர் வசதியான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்.

ஜான் மில்டனின் தந்தை அன்றைய காலத்தில் இயங்கிய தூய்மைவாத (ரசுவையனொைஅ) இயக்கத்தின் ஆதரவாளராக செயற்பட்டவர். கலை, இலக்கியத்திலும் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்ட ஒருவர். கவிதைகளின் மீது அவருக்கு இருந்த ஈடுபாடு அபரிதமானது.

தனது தந்தை தினமும் புத்தகங்களுடனேயே வசிப்பதை கண்ட ஜான் மில்டன் தன்னையும் அதில் ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். இளம் வயதிலேயே அதிக நூல்களை மில்டன் வாசித்திருந்தார். ஜான் மில்டனின் தந்தை மில்டனை சிறந்த வழக்கறிஞராக உருவாக்க வேண்டுமென்றே கனவு கண்டார். ஜான் மில்டனின் அதீத திறமையின் மேல் அவருக்கு அதீத நம்பிக்கை இருந்தது.

செயின்ட் பால் பள்ளியில் தனது ஆரம்ப கல்வியைத் தொடங்கி முன்னேறிய இவர், பின்னர் கிருத்துவ கல்லூரியில் இணைந்தார். பின்னர் 1632 இல் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்திலும் இணைந்து தனது மேற்படிப்பை மேற்கொண்டு எம்.ஏ. பட்டத்துடன் வெளியேறினார்.

கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் தனது பட்டப்படிப்பை முடித்து வெளியேறிய மில்டன் உடனடியாக எந்தவொரு தொழிலுக்கும் செல்லவில்லை. வீட்டிலிருந்து படியே பல்வேறு வகையான நூல்களைக் கற்று புலமை பெற்றார்.

இக்காலகட்டத்தில் அவர் எழுதிய சில கவிதைகளும் புகழ் பெற்றிருந்தன.

இங்கிலாந்து மக்களுக்காக புரட்சி கவிதைகளை மில்டன் எழுதினார். மில்டனின் கவிதைகள் அது வரை ஆங்கிலத்தில் இருந்த மரபுகளை உடைத்து தள்ளியது.

தன்னை வாசிப்பினால் மேம்படுத்திய மில்டன் தனது எழுத்துக்களை சமூகத்தளத்தில் மேய விட்டார். "மதவாதிகளும், பழமைவாதிகளும், கொடுங்கோல் ஆட்சியாளர்களும் மனித சமூகம் முன்னேறுகின்ற போதெல்லாம், அந்த வரலாற்று சக்கரத்தை பின்னுக்கு இழுத்தவர்கள்" என்ற கருத்தை தனது எழுத்துக்களில் மில்டன் உரத்துக் கூறினார்.

ஏனெனில் நாட்டில் சிவில் போருக்கான சூழல் இருந்த போது ரோமன் கத்தோலிக்க கிறிஸ்துவர்கள் மற்றும் மன்னர் ப்ரோட்டஸ்டன்ட் மக்களை மதம் மாறச்சொல்லி கட்டாயப்படுத்திக் கொண்டு இருந்தார்கள். அவர்களை படுகொலை செய்து தள்ளினார்கள். கொதித்துப் போன மில்டன் அன்பு செய்ய வேண்டிய மதபீடங்கள் வன்முறையை தூண்டி விடுவதை கண்டித்து பல கவிதைகள் எழுதினார். இதனால் அவரை நாத்திகவாதி என்று வசைபாடினார்கள்.

மில்டனின் இப்பேற்பட்ட காரம்

பொதிந்த எழுத்துக்கள் மக்களின் உணர்வுகளை உசுப்பியது. இவரது எழுத்துக்கள் சில ஆட்சியாளர்களாலும், பிற்போக்கு கிறித்துவ மதவாதிகளாலும் தீயிட்டு கொழுத்தப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

மாத்திரமன்றி ஜான் மில்டன் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் முதன்மை நிலை மாணவராக விளங்கிய போதிலும் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகம் முதல் இடத்தை பிடித்த மாணவர்கள் பட்டியலில் இருந்த ஜான் மில்டனின் பெயரை 300 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக கருப்பு மூட்டைக்குள் கட்டி வைத்து விட்டதும் இதற்கான காரணங்களில் ஒன்றாக அறியப்படுகிறது. மில்டனை மாத்திரமன்றி "குரங்கிலிருந்து மனிதன் பிறந்தான்" என்ற கூர்ப்புக் கொள்கையை கண்டு பிடித்த சார்ல்ஸ் டார்வினையும் மறைத்து விட்டார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அதற்கும் ஒரு காரணம் இருந்தது.

மக்களை கடவுளைப் போன்று கருதிக் கொண்டு இருந்த மன்னனை எதிர்க்க சொல்லி எழுத்துக்களால் தூண்டினார் மில்டன். ஆதலால் அவருடைய நூல்களை வெளியிட தடைகள் பிறப்பிக்கப்பட்டது. சில நூல்களையேனும் விற்க மில்டனுக்கு வழியில்லாமல் போனது.

என்றாலும் நூல்களை தணிக்கை செய்த பின்னரே வெளியிடுவோம்

“மதவாதிகளும், பழமைவாதிகளும்,
கொடுங்கோல் ஆட்சியாளர்களும் மனித
சமூகம் முன்னேறுகின்ற போதெல்லாம், அந்த
வரலாற்று சக்கரத்தை பின்னுக்கு
இழுத்தவர்கள்” என்ற கருத்தை தனது
எழுத்துக்களில் மில்டன் உரத்துக் கூறினார்.

என்று அரசு தரப்பில் சொல்லப்
பட்டதால் அதற்கு எதிர்ப்பு
தெரிவிக்கும் வகையில் தன்னுடைய
“எரோபேஜிடிகா” நூலை மில்டன்
துண்டு பிரசுரமாக வெளியிட்டார்.

லத்தீன், எபிரேயம், இத்தாலி போன்ற
மொழிகளில் அதிக புலமை
கொண்டிருந்த

ஜான் மில்டனின் கவிதைகள் பிரபலம்
பெற்றுக் கொண்டிருந்த தருணத்தில்
ஜான் மில்டன் தனது கண்கள்
இருளடைவதை உணர்ந்தார். குறுகிய
காலத்தில் கண்ணில் தீரா வியாதி
வந்து கண் பார்வையற்றவரானார்.
தனது பார்வை பறி போயிருந்த போது
மில்டனுக்கு வெறுமனே 32 வயது
ஆகும்.

கண்பார்வையற்ற பின்னரும் பல
தேர்ந்த கவிதைகளை மில்டன்
எழுதினார். மில்டன் திருமணமாகி
தனது மனைவியின் வீட்டுக்கு வந்த
பின்னர் இழந்த சொர்க்கம், மீண்ட
சொர்க்கம் போன்ற நூலை
எழுதினார்.

தனது மனைவி இறந்த பின்னர்
இவரை நினைத்து எழுதப்பட்ட
காவியமே குறித்த நூலாகும். இரண்டு
நூல்களும் தனது மனைவியின் மீது
கொண்டிருந்த காதலை பலருக்கும்
உணர்த்தியது.

இது மில்டனின் கவிதைகளில் ஒன்று:
“பருவங்கள் வருடத்தோடு
வந்து போகின்றன.

எனக்கோ வசந்தத்தின் மொட்டோ,
கோடையின் ரோஜாவோ வருவதை
இல்லை.

விலங்கு மந்தைகள், மங்காத ஒளி
ததும்பும் மனிதர்களின் முகங்கள்
எதுவுமே எனக்கு தெரியவில்லையே
என்னை மேகங்கள் மட்டுமே சூழ்ந்து
கொண்டிருக்கின்றன.

எங்கும் இருட்டு.. இருட்டு..
இருட்டு மட்டுமே”

தன் பார்வையற்ற பின்னரும்
கவிதையின் மீதிருந்த தீராத காதல்
மில்டனை விட்டு அகல வில்லை.
கண் பார்வையற்ற பிறகும்
இயற்கையை வர்ணித்து ஆங்கிலத்தில்
பல கவிதைகளையும், காவியங்
களையும் தனது இரு மகள்களின்

உதவியோடு எழுதினார். 1667-இல் வெளியான அந்த கவிதைகளும், காவியமும் இன்றும் பிரபலமாகப் பேசப்படுகின்றது.

அலெக்ஸாண்டர், போப் வில்லியம், பிலேக் வில்லியம், வொட்ஸ்வொர்த், ஜெப்ரி ஹில், ஜான் கீட்ஸ் போன்ற புகழ் பெற்ற பல கவிஞர்களுக்கும் மில் டனுடைய எழுத்துக்களே வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தது.

ஆங்கில இலக்கியத்தில் இவரது கவிதைகள் இன்றும் பொக்கிஷமாகப் போற்றப்படுகின்றது. இவரது நூல்கள் இல்லாத நூலகங்கள் எங்கும் இல்லை எனும் அளவுக்கு இவருடைய எழுத்துக்கள் சமூகத்தின் சாளரத்தில் காற்று வீசிக் கொண்டிருக்கின்றன.

ஒரு தடவை மில்டன் கல்லூரியில் படிக்கின்ற போது மில்டனின்

நண்பன் எட்வர்ட் கிங் தண்ணீரில் நீச்சலடிக்கையில் தண்ணீரில் மூழ்கி இறந்து விட்டான். அந்த நண்பனுக்காக நினைவு மலரொன்று வெளியிடப்பட்டது. அந்த நினைவு மலரில் மில்டனின் கவிதையொன்றும் இடம் பெற்றது. "லூசிடஸ்" என்ற தலைப்பில் வெளிவந்த அக்கவிதை உணர்வுகளால் வெளிப்பட்டது என்று பலரும் கருதினர். கவிதையைப் படித்தவர்கள் அனைவரும் மில்டனைப் பாராட்டினார்கள்.

தனது எழுத்துக்களின் மூலம் தனக்கான அடையாளத்தை தேடிக் கொண்ட ஜான் மில்டன் 1674 நவம்பர் எட்டாம் திகதி இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தார். அவர் இறந்து இத்தனை வருடங்கள் கழிந்தாலும் அவருடைய ஒவ்வொரு எழுத்தும் இன்னும் உயிர்ப்புடன்தான் இருக்கின்றன.

- படிக்க சஞ்சிகை தொடர்பாக உங்கள் காத்திரமான விமர்சனங்களை எழுதி அனுப்புகள்.
- சந்தா செழுத்தாதவர்கள் சந்தா செழுத்திக் கொள்ளும் வண்ணம் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.
- படிக்க சஞ்சிகைக்கு பொருத்தமான புதிய ஆக்கங்களை எழுதி அனுப்பி வைக்கவும். முடியுமானவர்கள் தட்டச்சு செய்து மின்னஞ்சல் செய்யவும்.
- படிக்க சஞ்சிகையை உங்கள் நண்பர்களுக்கும் இலக்கிய ஆர்வலர்களுக்கும் அறிமுகம் செய்து வைக்கவும்.
- - சஞ்சிகை ஆசிரியர்

தமிழ் இலக்கிய உலகின் மாபெரும் இலக்கிய ஆளுமை, கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான். 09.11.1937ல் பிறந்த கவிக்கோ அவர்களின் பவளவிழாவும் அவரது படைப்புகள் பற்றியும் அவரது பணிகள் பற்றியும் பதிவுகளைக் கொண்டதும் வாழ்த்துச் செய்திகள் அடங்கியதுமான கவிக்கோ கருவூலம் வெளியீட்டு விழாவும் 2015 ஒக்டோபர் மாதம் 26, 27ந் திகதிகளில் இருநாள் வெருவிழாவாக சென்னை தேனாம்பேட்டை காமராஜர் அரங்கில் நடைபெற்றது. இப்பெருவிழா தமிழ் இலக்கிய வரலாறு காணாத தனிநபர் ஒருவருக்கு எடுக்கப்பட்டதும் பல அரங்குகளைக் கொண்டதுமாக அமைந்திருந்தது. உலகின் பல நாடுகளிலிருந்தும் அரங்கியல் பிரமுகர்கள், அமைச்சர்கள் இலக்கியப் புரவலர்கள் பிரபலமான எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், திரையுலக பிரமுகர்கள், இசைத்துறை விற்பன்னர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்த ஒரு பெருவிழா இதுவாகும். இப் பெருவிழாவுக்கு இலங்கை ஏக ஏற்பாட்டாளராக என்னை இயங்க கவிக்கோ பவள விழாக் குழுவினர் பணித்தனர். இலங்கையிலிருந்தும் அமைச்சர் ரவூப் ஹக்கீம் தலைமையில் பலர் கலந்து கொண்டு வாழ்த்துரைகள் வழங்கியதுடன் அம்மேடையில் ஏற்பாட்டுக் குழுவினரால் கௌரவிக்கப்பட்டனர். நானும் வாழ்த்துரை வழங்க வாய்ப்பளிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டேன். சிலம்பொலி செல்லப்பனார் தலைமையில் கவிக்கோ கருவூலம் வெளியீட்டு விழாக்குழுவும் வெ. சோலைநாதன் அவர்கள் தலைமையில் கவிக்கோ பவளவிழாக்குழுவும் அமைக்கப்பட்டு இரண்டாம் நாள் 27.10.2015 அன்று முத்தமிழறிஞர் டாக்டர் கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்களால் வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டது. கவிக்கோ கருவூலத்தில் இலங்கையர்களின் வாழ்த்துச் செய்திகளும் கட்டுரை கவிதைகளும் இடம்பெறுகின்றன. இலங்கை கலை இலக்கிய வாதிகளுடன் இடையறாத அதிகுடிசை தொடர்புகளைப் பேணிவந்த தமிழ் நாட்டின் ஒரு பெரும் இலக்கிய ஆளுமை கவிக்கோ எனச் சொன்னால் அது மிகையாகாது. 02.06.2017 அன்று இவ்வூலகை விட்டு பிரிந்த அன்னாரது நினைவாக இக்கட்டுரை பிரசுரிக்கப்படுகிறது.

கவிக்கோ சில நினைவுகள்

கலாபூஷணம் வைத்திய கலாநிதி தாளிம் அகமது

(எந்தாயகத் தலைவர் வலம்புரி கவிதா வட்டம் - கொழும்பு)

கவிக்கோவுடனான முதல் சந்திப்பு 1997 1997ம் ஆண்டு சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸின் ஸ்தாபகத் தலைவரும் முன்னாள் அமைச்சரும் எனது பால்ய நண்பருமான மறைந்த எம்.எச்.எம். அஷ்ரப் அவர்களின் ஏற்பாட்டில் கிழக்கிலங்கை அட்டாளைச்சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் நபி ஜனன விழா பிரமாண்டமான முறையில் நடைபெற்றது. அவ்விழா நிகழ்ச்சிகளுள் கவியரங்கு ஒன்றும் ஏற்பாடாகி இருந்தது. இலங்கையின் முன்னணிக் கவிஞர்கள் பலர் கலந்து கொண்ட அக்கவியரங்கில் முன்னிலை வகிக்கவும், நபி ஜனன விழாவில் கலந்து சிறப்பிக்கவும் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் அவர்கள் சிறப்பதிதியாக அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அக்கவியரங்கில் "விடாமல் பொழியும் பெருமானார் எனும் அருள்மாரி" என்ற தலைப்பில் கவிதை வாசிக்கும் வாய்ப்பு எனக்கும் கிடைத்தது. அந்நிகழ்வின் போதுதான் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் அவர்களை முதன் முதலில் சந்தித்தேன். அச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் எழுதி வெளியிட்ட "சுழற்சிகள்" எனும் எனது இரண்டாவது கவிதை நூலை கவிக்கோ அவர் களுக் கு அன்பளிப்பாக வழங்கினேன்.

கவிக்கோ கலந்து கொண்ட நிகழ்ச்சிகள் 2002ம் ஆண்டு ஒரு தினத்தில் கவிக்கோ அவர்களுடன் நேரடியாக உரையாடும் வாய்ப்பு தமிழகத்தில் ஹாஜி ஜாபர்டின் அவர்களின் இல்லத்தில் நடைபெற்ற ஒரு சந்திப்பின் போது மீண்டும் எனக்கு கிடைத்தது. 2002 ஒக்டோபர் 22,23,24

திகதிகளில் மிகச் சிறப்பாக கொழும்பில் நடைபெற்ற இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் அவர்கள் கலந்துகொண்டு மூன்றாம் நாள் ஆகிய 24.10.2002 அறிஞர். ஏ.எம்.ஏ. அலீஸ் அரங்கில் நடைபெற்ற கருத் தரங்குக் கு கவிக்கோ அவர்கள் தலைமை தாங்கினார். "குணங்குடியாரின் காதல் நெறி" எனும் தலைப்பில் கவிக்கோ ஆற்றிய நீண்ட உரை பேராளர்கள் அனைவரையும் வெகுவாகக் கவர்ந்தது.

தொடர்ச்சியாக இலங்கையில் நடைபெறும் விழாக்களிலும், தமிழ் தின விழாக்கள், கொழும்புத் தமிழ் சங்க நிகழ்ச்சிகள், கொழும்புக் கம்பன் கழக நிகழ்ச்சிகளில் அடிக்கடி கவிக்கோவுக்கு அழைப்பு விடுக்கப்பட்டு கலந்து கொள்ளும் ஒரு அறிஞராக அவர் விளங்கி வந்தார். 2004ம் ஆண்டு கொழும்பு லா ஹிராக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற தமிழ்த் தின விழாவில் பேராசிரியை பர்வீன் சுல்தானா அவர்களுடன் கவிக்கோ அவர்களும் சிறப்பதிதியாக கலந்து கொண்டார்.

கவிக்கோ கலந்து கொண்ட நூருல்லாப் நிகழ்வு - 2009களில் கவிக்கோ அவர்கள் கொழும்பு வந்திருந்தபோது சிறிலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்

தாருஸ்ஸலாம் கேட்போர் கூடத்தில் இலக்கிய ஒன்று கூடல் நிகழ்ச்சியொன்று ஏற்பாடாகி இருந்தது. கவிக்கோ சிறப்பதிதியாகக் கலந்து கொண்ட இந்நிகழ்வில் முன்னேற்பாடு ஏது மில்லாத பல நிகழ்வுகள் நடைபெற்றன. கவிதை வாசிப்பும் அவற்றுள் ஒன்று. கவிஞரும் ஒலிபரப்பாளருமான அஷ்ரப் சிஹாப்தீன் நிகழ்ச்சித் தொகுப்பு செய்தார். இந்நிகழ்வில் “நானொரு முஸ்லிம்” எனும் தலைப்பில் நானொரு கவிதை வாசித்தேன். கவிதை வாசிப்பு மற்றும் உரைகள் முடிந்த பின்னர் அவதானிப்புடன் கூடிய அதிதி உரையை கவிக்கோ அவர்கள் வழங்கினார். கேட்போர் கூடம் இலக்கிய ஆர்வலர்களால் நிறைந்திருந்தது மட்டுமல்லாமல் உட்கார ஆசனம் கிடைக்காத ஒரு சிலர் நின்று கொண்டு நிகழ்ச்சியை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அதிதி உரையில் கவிக்கோ பல்லின பல்மத பல் கலாசார மக்கள் வாழும் நாட்டில் இஸ்லாமியர்கள் எவ்வாறு மத நல்லிணக்கத்தைப் பேண வேண்டும் எனும் பொருள்பட ஆற்றிய உரை இன்று இலங்கையில் நடைபெறும் பொது பலசேனா போன்ற இனவாத அமைப்பு களுடன் எவ்வாறு முஸ்லிம்கள் நடந்து கொள்ள வேண்டும் எனும் முன்னோடி அறிவுரையாக அமைந்திருந்தது. அந்நிகழ்வில் முஸ்லிம் காங்கிரஸ் அரசியல் பிரமுகர்கள் பலர் கலந்து கொண்டனர். அன்று வாசிக்கப்பட்ட எனது “நானொரு முஸ்லிம்” எனும் கவிதையைத் தொட்டுக் காட்டி

கவிக்கோ உரையாற்றினார். அக்கவிதை பின்னர், 2011ம் ஆண்டு மலேசியாவில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டு சிறப்பு மலரில் “அதுவரை” எனும் தலைப்பில் பிரசுரிக்கப்பட்டது.

கவிக்கோ அவர்கள் இலங்கை வந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டால் நானும் மணிப்புலவர் மருதூர் மஜீத் அவர்களும் எப்படியாவது சந்திக்க முயல்வோம். அவ்வாறான சந்திப்புகளின் போது கவிக்கோ அவர்கள் எனது தனியார் மருத்துவ நிலையத்துக்கு அழைக்கப்படும் போது வராமல் சென்றதே கிடையாது. சில சந்தர்ப்பங்களின் எனது மனைவி குடும்பத்தினருடன் நின்று ஒளிப்படம் எடுத்த நினைவுகள் பசுமையானவை. மணிப்புலவர் மருதூர் மஜீத் அவர்களின் வீட்டுக்கும் சென்றதுடன் “எங்கள் தேசம்” பத்திரிகைப் பணி மனைக்கும் சென்று ஆசியர் பீடத்தில் உள்ளவர்களுடன் அளவலாவிய நிகழ்வுகளுமுண்டு. அவர்களால் நடாத்தப்படும் இஸ்லாமிக் புக ஹவுஸைப் பார்வையிட்டு கவிக்கோ அவர்கள் இவ்வாறான பிரமாண்ட இஸ்லாமிய புத்தக விற்பனை நிலையம் தமிழ் நாட்டில் கூட இல்லை என்று வியந்தார்.

தொடர்ச்சியாக
இலங்கையின் நடைபெறும்
வழாக்களிலும், தமிழ் தன்
வழாக்கள், கொழும்புத்
தமிழ் சங்க நகழ்ச்சிகள்,
கொழும்புக் கம்பன் கழக
நகழ்ச்சிகளில் அடிக்கடி
கவிக் கோவுக்கு அழைப்பு
வருக்கப்பட்டு கலந்து
கொள்ளும் ஒரு
அந்நூராக அவர் விளங்க
வந்தார்.

மலேசியா மாநாடு

2011 மே மாதம் 20,21,22ம் திகதிகளில் மலேசியா கோலாலம்பூரில் நடைபெற்ற பிரமாண்டமான உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் இலங்கையிலிருந்து 200க்கு மேற்பட்ட பேராளர்கள் கலந்து கொண்டனர். அம்மாநாட்டில் கவிக்கோவுக்கு உரையரங்கம், நூல் வெளியீட்டரங்கம் மற்றும் பாராட்டரங்கம் ஆகியவற்றில் முன்னிலை வகிக்கும் முக்கிய இடம் கொடுக்கப்பட்டதுடன் கவியரங்கத் தலைமையும் வழங்கப்பட்டது. எனது "கண்திறவாய்" கவிதை நூலும் கவிக்கோ முன்னிலையில் வெளியிட்டு வைக்கப்பட்டது.

அங்கு கவிக்கோவும் நேஷனல் பப்ளிஷர் உரிமையாளர் ஷாஜஹான் அவர்களும் மற்றும் பல பிரமுகர்களும் தங்கியிருந்த விடுதியில் நானும் எனது குடும்பமும் தங்கியிருந்தோம். அப்போதெல்லாம்

அடிக்கடி கவிக்கோ அவர்களுடன் உரையாடும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இலங்கையின் சமகால இலக்கியப் போக்கு, அரசியல் நிலைகள், சிறுபான்மையினர் பிரச்சினை பற்றியெல்லாம் கலந்துரையாடினோம். இலங்கை வாழ் சிறுபான்மையினரின் ஸ்திரமற்ற அரசியல் நிலைபற்றி கவலைப்பட்டு பேசும் ஒருவராக கவிக்கோ இருந்தார். இலங்கை முஸ்லிம் சிறுபான்மையினருக்கு எதிரான வன்முறை பற்றி அவர் பேசுவதேயில்லை எனும் குற்றச்சாட்டும் அவர் மீது இருந்தது.

மலேசிய உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டு நிகழ்வுகளில் ஆய்வரங்கம் 4இல் 21.05.2011 அன்று அமர்வு 1இல் "தமிழக கலாசாரத்தில் முஸ்லிம்களின்

பங்களிப்பு” எனும் தலைப்பில் அவரது ஆய்வுரை அமைந்திருந்தது. அவ்வரை ஆய்வரங்கக் கோவையில் விரிவாக கட்டுரைப் பதிவாகியுள்ளது. (17 பக்கங்கள்) அக்கட்டுரையை அவர் வித்தியாசமான கண்ணோட்டத்தில் எழுதியுள்ளார். முடிவுரையில் பட்டுச்சேலையில் ஜரிகை இழைகள் ஊடுருவி அதை அலங்கரிப்பதைப் போல் இஸ்லாமியக் கலாசாரம் இந்தியக் கலாசாரத்தில் பிரிக்க முடியாதவாறு பின்னிப்பிணைந்து அழகூட்டியிருக்கிறது. இப்போது இஸ்லாமியக் கலாசாரமின்றித் தனியே இந்தியக் கலாசாரம் என ஒன்றில்லை எனத் துணிந்து கூறுகிறார். மலேசிய மாநாட்டில் பங்குபற்றும்போது அவருக்கு வயது 74.

கொழும்பு முஸ்லிம் நூலகத்தில் கலங்குரையாடல் 2012ம் ஆண்டு மீண்டும் ஒருமுறை கவிக்கோ அவர்கள் இலங்கை வந்திருந்த போது நானும் மணிப்புவவர் மருதூர் மஜீத் அவர்களும், கவிக்கோவைச் சந்தித்து ஒரு கலந்துரையாடலுக்கு ஏற்பாடு செய்தோம். அக்கலந்துரையாடல் 20.04.2012 ஒரு வெள்ளிக்கிழமை அன்று கொழும்பு முஸ்லிம் நூலகத்தில் காலஞ்சென்ற கல்விமான் எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் தலைமையில் நடைபெற்றது. சிறப்பதிதிகளாக அமைச்சர் ரவூப் ஹக்கீம் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான ஹஸன் அலி, பஷீர் சேகுதாவூத் ஆகியோருடன் இலக்கிய ஆர்வலர்கள் பலரும் கலந்து கொண்டனர். அக்கலந்துரையாடலின் போது இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தின் நவீன

போக்குகள் பற்றியும் பேசப்பட்டது. இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத்தை இஸ்லாத்தைப் பரப்பக்கூடிய ஓர் ஊடகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும் எனும் கருத்தை முன்வைத்து கவிக்கோ அவர்கள் உரையாடும் போது அவர் மீது பலருக்கும் பேரபிமானம் ஏற்பட்டது. எனது மருத்துவ நிலையத்துக்கும் வருகை தந்து கவிக்கோ அவர்கள் மௌனமும் சாந்தமும் நிறைந்த சான்றான்மை உடையவராகக் காணப்பட்டார்.

கும்பகோண மாநாடு 2014

சென்னை இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகம் 2007ம் ஆண்டு சென்னையில் நடத்திய அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டின் பின்னர் 3 மாநில மாநாடுகளை நடத்தியுள்ளது. 3வது மாநில மாநாட்டின் பின்னர் இஸ்லாமிய இலக்கியக் கழகத்தின் தலைவராக கவிக்கோ அப்துல் ரகுமான் பணியாற்றத் தொடங்கி 2014 பெப்ரவரி 14,15,16ம் திகதிகளில் நான்காவது மாநில மாநாடு கும்பகோணத்தில் நடைபெற ஏற்பாடாகி இருந்தது, இதற்கான அறிவிப்புகள் 2013 நவம்பர் மாதம் விடுக்கப்பட்ட நிலையில் கும்பகோணத்தின் பல இஸ்லாமிய சமூக அமைப்புகளின் ஆதரவுடன் மாநில மாநாட்டைக் கைவிட்டு மாறாக அதனை அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ்

இலக்கிய மாநாடாக நடத்தத் தீர்மானிக் கப்பட்டது.

நான்காவது மாநில மாநாடு தமிழக முஸ்லிம்களின் இசைப் பாடல் மரபுகள் எனும் மகுடத்தில் நடைபெற இருந்ததை முஸ்லிம்களின் இசைப்பாடல் மரபுகள் எனும் தொனிப் பொருளில் உலக மாநாடாக மாற்றப்பட்டது. கும்ப கோணத்தில் 2014 பெப்ரவரி 14,15,16 திகதிகளில் வெற்றிகரமாக இம்மாநாடு நடைபெற பெரிதும் உறுதுணையாக இருந்தவர்கள் கிஸ் வா எனும் கும்பகோண இஸ்லாமிய சோஷியல் வெல்பெயார் அசோசியனாகும்.

அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய 8ம் மாநாடு எனும் மகுடத்தில் முஸ்லிம்களின் இசைப்பாடல் மரபுகள் எனும் தலைப்பில் ஆய்வரங்கு, இஸ்லாமிய பாரம்பரிய இசை மரபு சார்ந்த நிகழ்த்து கலைகள், கவியரங்கு, பட்டிமன்றம் மாபெரும் இஸ்லாமிய இன்னிசை நிகழ்ச்சி எனும் பல நிகழ்வுகள் கொண்டதாக நடைபெற்றது. மாநாட்டில் இலங்கையர் பலருக்கு கௌரவ விருதுகளும் பொற்கிழிகளும் உட்பட சுமார் 41 வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டன. எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல், மணிப்புலவர் மருதூர் மஜீத், தாலிம் அகமது, எஸ். முத்துமீரான் ஆகியோர் கவிக்கோ விருது வழங்கி கௌரவிக்கப் பட்டனர். மாநாட்டு அமைப்புக் குழுவின் அன்பான வேண்டுகோளின் பேரில் 25 இலங்கைப் பேராளர்கள் பங்குபற்றி முஸ்லிம்களின்

இசைப்பாடல் தொடர்பான 13 ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக் கப்பட்டு மாநாட்டு ஆய்வுக் கோவையில் வெளிவந்தன. ஆய்வுக் கோவையை டாக்டர் தாலிம் அகமதும் கவிக் கோவின் பாலைநிலா முன்னோட்டப் பிரதியை எஸ்.எச்.எம். ஜெமீல் அவர்களும் வெளியிட்டு வைத்தனர். 6 மலர்க்கட்டுரைகள் சிறப்புமலரில் வெளிவந்தன.

கவிக்கோவின் கலை இலக்கிய சமூகப் பணிகள் ஒரு கண்ணோட்டம். -

1960களில் தமிழ்க் கவிதை மூலம் இலக்கியப் பிரவேசம் செய்த கவிக்கோ அவர்கள் பால்வீதி (1974) கவிதைத் தொகுதியின் மூலம் ஒரு சோதனைப்படப்பாளியாகக் காட்டிக் கொண்டார். தமிழில் ஹைகூ கஜல் ஆகிய பிற மொழிக் கவிதைகளை அறிமுகம் செய்ததிலும் பரப்பியதிலும் இவர் குறிப்பிடத்தக்கவராவார்.

பன்மொழிப் புலமை வாய்க்கப் பெற்றதனால் தமிழ்க் கவிதைகளில் புதிய வடிவங்களைக் கொண்டு வந்தவர். வாசகப் பரப்பில் இதனால் அதிகம் அதிகம் நேயர்களைத் தமதாகக் கிக் கொண்டவர் வாணியம்பாடி இஸ்லாமியக் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். சிற்றூரையாளர், விரிவுரையாளர், பேருரையாளர், பேராசிரியர் எனப்

படிப்படியாக உயர்ந்து 20 ஆண்டுகள் தமிழ்த் துறையின் தலைவராகப் பணியாற்றியவர். எழுதிய நூல்கள் 42, கவிதைத் தொகுப்புகள் 13, (பால்வீதி தொடக்கம், பாலை நில வரை)

பாலைநிலா நபிகள் நாயகத்தின் வரலாறு கூறும் காவியமாகும். முன்னோட்டப்பிரதியில் நாம் வழமையாய் அறிந்திராத சில தகவல்களை கவியாக்கம் செய்துள்ளார். நுட்பமாக எழுதப்பட்ட அக்காவியம் முழுமையாக வெளிவந்தால் அதன் சிறப்பு விளங்கும்.

முஸ்லிம் களின் இசைப்பாடல் மரபுகளை உலகறியச் செய்யும் முனைப்பில் துணிந்து செயல்பட்டு வந்தவர் கவிக்கோ. தாகூரின் இதரா (2005) எனும் மொழி பெயர்ப்பு நூலையும், புதுக்கவிதையில் குறியீடு (1989) கம்பனின் அரசியல் கோட்பாடு (1990) ஆகிய ஆய்வு நூல்களையும் வெளியிட்டு, குணங்குடியார் பாடற் கோவையைப் பதிப்பித்துள்ளார். 15க்கு மேல் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதி 50க்கு மேல் ஆய்வுச் சொற்பொழிவுகளும்

நிகழ்த்தியுள்ளார். மே 2009 முதல் 2011 வரை தமிழ் நாடு வக்/ப் வாரியத் தலைவராகப் பணியாற்றியுள்ளார்.

கவிக்கோவின் சமய நல்லிணக்க செயற்பாடுகள் -

பாரத நாடு பல சமய நெறிகளைப் பின்பற்றும் மக்களைக் கொண்டது. சைவம், சமணம், வைணவம், பௌத்தம், கிறிஸ்துவம், இஸ்லாம் போன்ற சமய நெறிகளில் தமிழ் இலக்கியப் படைப்புகள் உள்ளன. இம் மதங்களின் தொடர்ந்த ஈடுபாடும் தேடலுடன் கூடிய ஆழ்ந்த அறிவும் கொண்டவராகத் திகழ்ந்தவர் கவிக்கோ அவர்கள். அதே போன்று புராண இதிகாசங்களையும் கசடறக் கற்றுத் தேர்ந்தவர் இவர். சமய ஞான இலக்கியங்களிலும் தேர்ச்சி பெற்றவர். குறிப்பாக திருமூலர், குணங்குடியார், பீர்முகம்மது அப்பா, மஸ்தான் சாகிபு போன்ற ஞானிகளின் பாடல்களையும் அவர்தம் இறை நேச

இலங்கை வாழ்
சிறுபான்மையினரின் ஸ்திரமற்ற
அரசியல் நிலைபற்றி கவலைப் பட்டு
பேசும் ஒருவராக கவிக்கோ
இருந்தார்.

ஈடுபாடுகளையும் மக்கள் மத்தியில் எடுத்துரைப்பதன் மூலமும், வேத புராணங்களின் சொற் பொழிவு மூலமும் மத நல்லிணக்கத்தை தமிழகத்தில் பரப்பக் கூடிய ஆற்றலும் மக்கள் அபிமானமும் உடையவராக கவிக்கோ விளங்கினார்.

ஒரு முறை இலங்கை இராம கிருஷ்ண மிஷனில் ஏற்பாடாகி இருந்த சிலப் பதிகாரத் தொடர் சொற் பொழிவைத் தனியொருவராக எட்டு நாட்கள் சொற்பொழிவாற்றி பிரமிப்பூட்டிய சாதனையாளர் கவிக்கோ அவர்கள்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் இலங்கை கம்பவாரிதி அவர்களின் தொடர் சொற்பொழிவு 2014 மேமாதம் 15,16,17,18 ஆகிய நான்கு தினங்களாக நடைபெற்றது. நானும் அதில் கலந்து கொண்டேன். சமயம்சார் தலைப்புகளாக மாணிக்கவாசகர் பற்றியும் பெரிய புராணம் சேக்கிழார் பற்றியும் கம்பவாரிதி உரையாற்றுகையில் இந்து சமயத்தை மிக மிக ஆழமாகவும் தெளிவாகவும் அறிந்து வைத்திருக்கும் அறிஞர் கவிக்கோ அத்துல் ரகுமான் அவர்கள் என்று மண்டபம் நிறைந்திருந்த மக்கள் மத்தியில் கூறும் போது உண்மையில் நான் என்னை மறந்தேன். ஏனெனில் எனது மானசீகக் குரு கவிக்கோ அத்துல் ரகுமான் ஆவார்.

கவிக்கோவும் தமிழும்

முத்தமிழ் சித்து நிறைந்த வித்தகர் கவிக்கோ அவர்கள் "கவிக்கோ

தமிழுக்குக் கிடைத்த வரம்" "தமிழனின் கவுரவம்" என்று பலரும் பாராட்டும் தகுதியும் வேறு எவரிடமும் இல்லாத தனித் தன்மையும் கொண்டவர் கவிக்கோ. சொல் புதிது சுவை புதிது சோதி மிகு நவ கவிதை புதிது என்ற பாரதியின் பாடுபொருளைப் போல் கவிக்கோ தமிழில் புதிய புதிய பரிசோதனைகளை அறிமுகப் படுத்தியவர். அதற்கு அவரது பன்மொழிப் புலமையும் காரணம் எனலாம். ஆங்கிலம் உருது சமஸ்கிருதம் போன்ற இன்னோரன்ன மொழிகளின் பயிற்சியும் தேர்ச்சியும் தமிழுக்குப் புதிய வடிவங்களைக் கொண்டு வர உதவின.

கவிக்கோவின் எழுத்துக்கள் (கவிதை, கட்டுரை, ஆய்வுரை, நூல் நயவுரை, அரங்கியல், மொழி பெயர்ப்பு போன்றவை) தமிழில் பல புதிய பரிமாணங்களைப் பெற்றுள்ளன. ஆதாரமாக அவற்றை அவரது படைப்புகள் பற்றிய ஏனையவர்களின் ஆய்வுகளுக்குள் நுழையும் போது நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். அவரது படைப்புலகம் அலாதியான அனுபவங்களைத் தரவல்லது. கவித்துவமும் செழுமையுமிக்க சொல்லாட்சியுடன் கூடிய இருசீர்க்கவிதைகள் இதற்கு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இறைவனைத் தேடும் இலக்கிய ஞானி -

கவிக் கோவின் படைப்புக்களுள் நான் படித்தவற்றுள் பிடித்தவைகள் ஏராளம் அவற்றுள் கவிக் கோவின் மூன்று கவிதைகள் என்னைப் பெரிதும் கவர்ந்தன. அக்கவிதைகள் மூன்றினுள் ஞானம் இறைவனைத் தேடி திருப்தியடையாத இறைவனின் படைப்பாக அவர் தம்மை வெளிப்படுத்துகிறார். அக்கவிதைகள் தமிழின் இறுக்கச் சுருக்க வெளிப்பாட்டுக்கு அரிய எடுத்துக்காட்டாக இருக்கின்றன. ஒரு கவிதை 1999ம் ஆண்டு சென்னையில் இஸ்லாமிய இலக்கியக்கழகம் நடத்திய அகில உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டு சிறப்பு மலரில் வெளிவந்த “திரியிலே உனைத் தீபமாய் ஏற்றுவாய்” (1999 சிறப்புமலர் - பக் 1) அடுத்த கவிதை 2002 ஒக்டோபர் மாதம் இலங்கையில் கொழும்பில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டுச் சிறப்பு மலரில் வெளிவந்த “சோதி வீதி” (பக் 257) மூன்றாவது கவிதை 2007இல் சென்னையில் நடைபெற்ற 7வது அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டுச் சிறப்பு மலரில் இடம்பெற்ற “ஒன்றலாமல் ஒன்று மில்லை” எனும் தலைப்பில் வெளிவந்தது.

இம்மூன்று கவிதைகளுக்குள்ளும் அவர் இறைவனைத் தேடும் பாங்கில் என் மனம் ஈர்க்கப்பட்டு நானும் எதிலும் எங்கும் இறைவனைத் தேடிக்

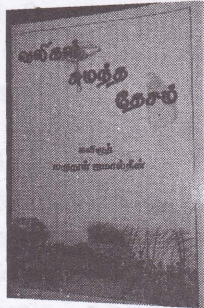
கொண்டிருக்கிறேன். அக் கவிதைகள் மூன்றும் என்னுள் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டு என்னை அனுதினமும் இறை தியானத்தில் ஈடுபட வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

“கவிஞர் அப்துல் ரகுமானின் படைப்புக்கள் மெய்ம்மையியல், தொன்மம், படிமம் போன்ற கூறுகளை அடக்கியிருக்கின்றன. இந்து மதத்தத்துவம், சூஃபித் தத்துவம் ஜென் தத்துவம், இஸ்லாமியத் தத்துவம் என்று தன் மதங் கடந்த பார்வையில் இன்று கவிஞர்களின் அரசனாக கவிக் கோவாகத் திகழ்கிறார்” என்று சு. வடிவுக்கரசி கூறி மகிழ் கிறார். (அனைத்துலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய ஏழாம் மாநாட்டு சிறப்புமலர் - 2007 பக் 228) “அவர் மரபுக் கவிதையின் வேர் பார்த்தவர்”. “புதுக்கவிதையின் மலர் பார்த்தவர்” எனப் புகழாரம் சூட்டப் பட்டவர். இவருக்குக் கிடைத்த ஏராளமான விருதுகள் இவரால் விருதுகள் பெற்றன.

பழந்தமிழ் இலக்கியத் தேடல், பக்தி இலக்கிய ஈடுபாடு ஞான இலக்கிய ஞானம், மேநாட்டுப்பிற மொழி இலக்கிய ஒப்பீடு, மொழி பெயர்ப்பு இலக்கியம், இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியம் ஆகியவற்றில் ஆழ்ந்த அறிவுள்ள இணையில்லா இமயமாய் கவிக் கோ அவர்கள் திகழ்கிறார். இப் பேரறிஞருடன் பழகக்

கிடைத்ததும், அவரைப் படிக்கக் கிடைப்பதும் அவர் பற்றி எழுதக் கிடைத்ததும் எண்ணக் கிடைப்பதும் நான் பெற்ற பேறாகும்.

வண்ணத்தமிழ் வளர்க்குமொரு இலக்கிய ஞானி
வான்புகழ் இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கியத் தேனீ
எண்ணிலடங்கா வித வித இலக்கிய பாணி
எண்ணிச் செய்தார் கவிக்கோ கருவூலம் அவை பேணி

கவிஞர் மருதூர் ஜமால்தீன் “வலிகள் சுமந்த தேசம்”

■ சுரைம்

கவிஞர் மருதூர் ஜமால்தீனின்
‘வலிகள் சுமந்த தேசம்’
கவிதை நூல் மிக எளிமையான
அமைப்பில் வெளிவந்துள்ளது.

யுத்தம், கெடுபிடிகள், இடப்பெயர்வு, இனச் சுத்திகரிப்பு போன்ற விடயங்களை மையமாக கொண்டு இக்கவிதைகள் புனையப்பட்டுள்ளன. சமூகத்தின் துயரங்களை கவிதைத் தூரிகை கொண்டு வரைகின்ற ஆளுமை நிறைந்த படைப்பாளியின் எட்டாவது பிரதியாக இத் தொகுதி அமைந்துள்ளது.

காலத்தின் இறுக்கம் கருதி, எளிய வடிவில் இக்கவிதைத் தொகுதி அமைந்துள்ளமை, ஆர்ப்பாட்டமில்லாத படைப்பாளியின் தேரிய சிந்தனையை காட்டுகின்றது. தொழில்நுட்ப மாயைநிறைந்த இக்காலத்தில் கைக்கெளிய விருந்தாக இத்தொகுதியை தந்துள்ளார்.

இத்தொகுதியில் “மறக்கமுடியவில்லை, தெளிந்துகொள், உங்களுக்கின்னும், அபாயீல்கள், கழுகுப் பார்வைக்குள் நீ... போன்ற காத்திரமான கவிதைகள் குவிந்துள்ளன.

இருப்புக்காக அலையும் சமூகத்தின் நிராசையைப் பாடும் கவிதைகளாக இவை இருப்பதும் தனது சமூகத்தின் துயரங்களை மீட்டுவதும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் மனதை வலுவூட்டுவதும் இத்தொகுதியின் தனிச்சிறப்பாக குறிப்பிடலாம்.

கவிஞர் மருதூர் ஜமால்தீனின் கவி மொழி தெளிவாகவும் எளிமையாகவும் கவிதைகளுக்குள் குமுறுகின்றன. இத்தொகுதிக்கு முன்னுரையை தீரன் ஆர்.எம்.நெளசாத் அவர்களும் அட்டைப்படக் குறிப்பை ஏறாவூர் தாஹிர் அவர்களும் வழங்கியுள்ளனர்.

**சுமதி ரூபனின்
‘நியோகா’
திரைப்படம்
என் வாசிப்பில்**

- மேமன்கவி

கனடாவில் புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்துப் பெண் சிறுகதை படைப்பாளியும் சினிமா இயக்குனருமான சுமதி ரூபனின் முதலாவது முழுநீளத் திரைப்படமான “நியோகா” பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிட்டியது. ஏலவே சுமதியின் பல குறுந்திரைப்படங்கள், சிறுகதைகள் வழியா அவரை பற்றிய அறிதல் எனக்கு இருந்தது. அந்த அறிதல் ஊடாக அவர் நல்லதொரு ஈழத்துப் பெண் இயக்குனர் என்பதையும் அவரது திரைமொழி வழியாகவும், அவரது சிறுகதை மொழி ஊடாகவும் அவரது பெண்ணியச் சார்ந்த பார்வையும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது. அத்தகைய ஒரு எதிர்பார்ப்பு அவரது முதலாவது முழுநீளத் திரைப்படமான நியோகா பற்றி அறிந்த பொழுதும் இருந்தது. ஆனால் அத்திரைப்படத்தைப் பற்றி அறிந்த எல்லோருக்கும் இருந்த அத்திரைப்படத்தின் தலைப்பு பற்றிய தெளிவினமை எனக்கு இருந்த நிலையில் அவருடன் கொழும்பில் அவருடன் உரையாடிய பொழுதும் மற்றும் வழியில் நியோகா என்றால் என்ன? என்பதை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

நியோகா என்பது ஒரு சமஸ்கிருதச் சொல். மகாபாரதத்தில் ‘அன்று இருந்த ஒரு Practice சார்ந்த சொல்லாடல். அதாவது வம்ச விருத்திக்காகக் கணவன் அல்லாத ஒருவருடன் உறவு கொண்டு பிள்ளை பெற்றுக் கொள்வது என்பதே அந்த வழமை. இந்த வழமைக்கும் இத்திரைப்படத்தின் கதைக்கு என்ன தொடர்பு என்பதை இத்திரைப்படத்தினைப் பற்றி இனிப் பேசப் போவதின் மூலம் அறியலாம்.

மலர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்தவள். யாழ்ப்பாணத்தில் திருமண முடித்து, ஓரிரு நாட்களுக்குள் இனந்தெரியாத ஆயுததாரிகளால் அவள் கணவன் ரஞ்சன் கடத்தப்பட்டுக் காணாமல் போக, தனது குடும்பத்துடன் (அம்மா, அப்பா, தம்பி என) கனடாவில் புலம் பெயர்த்தவள். காணாமல் போன கணவனை (ரஞ்சன்) நீண்ட காலமாகத் தேடும் படத்தில் கனடாவில் இருந்து கொண்டு அவளது தந்தையும் தாயும் ஈடுபட, ஈழத்தில் இருந்து கொண்டு அவளது கணவனின் குடும்பத்தினரும் ஈடுபடுகின்றனர்.

ஆனால் அவளது கணவனைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத நிலை. இதற்கிடையில் மலரின் தனிப்பட்ட வேட்கை, உணர்ச்சிகள் பற்றி எவருமே புரிந்து கொள்ளாததையும், அவற்றால் மலர் தன்னளவில் மனநெருக்கடிக்கு ஆளாகுவதை, அவளது கணவன் இழந்த நிலையைப் பயன்படுத்தி அவளைத் தொல்லைப்படுத்தும் ஆண்களின் (அவளுக்குத் தெரியாமல் அவளைப் பின் தொடர்தல், தொலைபேசி மூலம் பேசுதல், சாத்திரம் பார்க்கும் சாக்கில் அவள் உடல் மீது அத்துமீற்தல் இப்படியாகப் பல ஆண்கள்) தொல்லை, அத்தோடு அதே வீட்டில் பக்கத்து அறையில் தம்பதி சகிதமாக வசிக்கும் தம்பியும் அவளது மனைவியினதும் படுக்கை அறைக்குள்ளான ஊடாட்டம், இறுதியாக அவளது தாய்-தந்தையரின் ஊடல்-கூடலான பேச்சுகள் என்பவற்றால் அவளது உணர்ச்சிகள் எதிர்கொள்ளும்

நிலைகளை மிக யதார்த்தமாக நியோகா சித்திரிக்கிறது.

இத்தகைய அவளது நிலையைப் பற்றி எந்த விதமான கவலையுமின்றி, அக்கறையுமின்றி அவளுக்கான எல்லா வகையிலான மறுவாழ்வுக்கான வழியைத் தேடாமல், அவ்வாறு தேடுவது அவளுக்கே பிடிக்காத ஒன்று என்ற போலி எண்ணத்துடன் அவளைச் சுற்றிய மனிதர்கள். அத்தகைய மனிதர்களிடையே மலரின் மறுவாழ்வு என்பது உடனடியாகக் கிடைக்க வேண்டிய ஒன்று என்பதில் தீவீரமாக இருப்பது ஒரே ஒருத்தி அவள்தான் மலரின் தம்பி மனைவி துஷி. மலரின் அத்தகைய இருப்பின் முன்னால் தனது தாம்பத்திய வாழ்வு என்பதில் ஒரு குற்ற உணர்ச்சி கொண்டவளாக இருக்கிறாள். (இத்திரைப்படத்தில் என்னைக் கவர்ந்த பாத்திரம் அவள்) மலர் விழிக்க வேண்டும். அவளுக்கான விடுதலையை அவள் தேடிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதில் தீவிரத்துடனும் மிகுந்த ஆவலுடன் இருப்பவள் அவள். அதனால் அவள் மலருக்கான விடுதலைக்காகத் தனது கணவன், தோழி, தனது மாமனார்-மாமி போன்ற பலருடன் உரையாடுகிறாள். ஆனால் எதுவுமே நடப்பதில்லை. மலரின் கணவனைத் தேடும் படலம் தொடர்கிறது.

அதனால் தன்னளவில் தனக்கான விடுதலைத் தேடும் நகர்வுக்கு மலர் தயாரிக்கிறாள்.

தனது உணர்ச்சிகளை உணர்வுகளைப் புரிந்து கொள்ளாத இந்தச் சமூகத்திற்கு ஒரு அடி கொடுப்பது, என்ற முடிவை நோக்கி நகர்கிறாள் தனக்கான திரும்பியே வரமுடியாத தனது கணவனின் நினைவுகளையும், அவரை தேடும் பணிகளுக்கான ஆவணங்களையும், ஞாபகங்களை உணர்ச்சி தீரியாகவும், உறவு ரீதியாகவும் மலர் எரித்து விடுகிறாள். இதுவே அவளது விடுதலைக்கான பயணத்தின் தொடக்கப் புள்ளியாக அமைகிறது. அத்தோடு இணைந்து தொலை பேசியில் தொல்லைக் கொடுக்கும் அந்த ஆண் குரலை அவள் வெறுத்தாலும், ஒரு கணம் அவளது உரையாடலை ரசிப்பது, மற்றும் அவர்களின் வீட்டுக்கு வரும் அவளது தம்பியின் நண்பனில் அவள் கொள்ளும் ஈர்ப்பு, மற்றும் துஷியின் தங்கை அனுஷடன் தனது கடந்த காலத்தில் அவள் எதிர்கொண்ட காதலைப் பற்றிய திறந்த மனத்துடனான அவளது உரையாடல், இறுதியாகத் தன்னைப் புரிந்து கொள்ளாத, தனக்கான உறவுகள் தன்னைச் சுற்றி இல்லாத நிலையில். அவளுக்கான ஓர் உறவு உருவாகும் வகையில் ஏதோ வழியில் கருத்தரிக்கிறாள். (அவளது கருத்தரிப்பு காரணமான ஆண் யார் என் கவலை இயக்குனருக்கு இல்லை. எனக்கும் தான்.) மலரின் இந்த மாற்றங்கள் நகர்வுகள் பற்றி அவளுக்கான விடுதலை விரும்பும் மலரின் மதினி துஷிக்கு தெரிய வருவதுமில்லை.

ஆனால் மலர் தனக்கான விடுதலைக்கான பாதை நோக்கி நகர்ந்து விட்டாள் என்பதைப் படத்தின் இறுதி காட்சிக்கு முன்னதான காட்சியில் மலரின் தாய்தந்தையர் மலரின் கணவனைத் தேடும் பணிகளில் ஒன்றாக அங்கு நடக்கப் போகும் உண்ணாவிருத்தலில் மலரையும் அழைத்துச் சொல்லக் காத்திருக்கும் வேளை, மலர் Dining table வந்து உண்ணாவிருத்தலிற்குப் போகத் தயார் இல்லாத நிலையில் அமரும் கோலம் துஷிக்கு சந்தோஷம் கலந்த வியப்பையும் அதிர்ச்சியையும் தருவதை ஒருகணம் அக்காட்சியில் காட்டப்படுகிறது.

சுமதியின் பல குறுந்திரைப்படங்கள், சிறுகதைகள் வழியா அவரை பற்றிய அறிதல் எனக்கு இருந்தது. அந்த அறிதல் ஊடாக அவர் நல்லதொரு ஈழத்துப் பெண் இயக்குனர் என்பதையும் அவரது திரைமொழி வழியாகவும், அவரது சிறுகதை மொழி ஊடாகவும் அவரது பெண்ணியச் சார்ந்த பார்வையும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருந்தது.

தான் கருத்தரித்து இருப்பதனால் அந்த உண்ணாவிருத்தலில் கலந்து கொள்ள முடியாது என்பதை “நான் கருத்தரித்து இருக்கிறேன். கருத்தரித்தவர்கள் பசியில் இருக்கக் கூடாது” என அறிவிப்பதன் மூலம் தனக்கான விடுதலையைப் பிரகடனப்

படுத்துகிறாள். அப்பிரகடனம் அவளது பெற்றோர்களுக்கும், துஷிக்கும் எத்தகைய தாக்கத்தை ஏற்படுகிறது என்பது காட்டப்படவில்லை. ஆனால் படத்தின் இறுதி காட்சியில் ஒரு பூங்காவில் மலர் தன் கருத்தரிப்பின் மூலம் பெற்றெடுத்த பெண்பிள்ளையுடன் நவீன உடையுடன், முகத்தில் ஒரு தெளிந்த நிலையுடன் காட்சி தருவதன் மூலம், அவள் தனக்கான விடுதலைக்கான இலக்கை அடைந்து விட்ட திருப்தியையே எடுத்துக் காட்டுகிறது. அத்துடன் அதே திருப்தியினை அவளுடன் காட்டப்படும் அவளது விடுதலையை விரும்பிய துஷியின் முகத்திலும் நாம் காண்கிறோம். அதே வேளை அவளின் கணவன் (மலரின் தம்பி) மலரின் மாற்றத்தை இன்னும் ஏற்றுக் கொள்ளாத நிலையைக் கடைசி காட்சியில் அவர்களுடன் சேர்ந்திருக்காமல் தூரத்தில் அவன் இருப்பதன் மூலம் எமக்கு உணர்த்தப்படுகிறது. அத்தோடு அவர்களுடன் இருக்கும் துஷி தங்கை அனு கருத்தரித்த நிலையில் காட்டப்படுவதன் மூலம், முந்திய காட்சி ஒன்றில் அவள் தன் அக்காவிடம் தான் ஒரு பிள்ளையை (திருமணம் முடிக்காமல் என்ற தொனியில்) பெற்றுக் கொள்ள விரும்புவதாக என வெளிப்படுத்திய எண்ணத்தை நிறைவேற்றிக் கொண்டவளாகத் திருப்திகரமான முகத்துடன் காட்சி தருகிறாள். அத்தோடு மலரின் தாயின் சோர்வான கோலம், அது (விதவை கோலம் என்று கூட யோசிக்கலாம்) மலரின் தந்தை அவர்களுடன்

இல்லாமை (ஏலவே நோயாளியாக இருந்தவர்) போன்றவை மலரின் மாற்றம் விடுதலை என்பன அவர்களுக்கு அதிர்வையும், அதிர்ச்சியையும் தந்திருக்கிறது என்பதைக் காட்டுகிறது. ஆனாலும் மலரின் தாய் மலரின் இந்த விடுதலையை மாற்றத்தை என்பதைத் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் ஏற்றுக் கொள்கிறாள் என்பதை எடுத்துக் காட்டும் வண்ணம் மலரின் விடுதலையின் அடையாளமாக இருக்கும் அந்தச் சிறுமியைத் தன் மடியில் இருத்திக் கொள்கிறாள்.

இத்திரைப்படத்தில் நடித்திருக்கும் சகல நடிகர்கள் அனைவரும் தமது பாத்திரங்களைச் சிறப்பாகவும் செய்து இருக்கிறார்கள். கதை ஓட்டத்தில் தொய்வு ஏற்படுத்தாத வண்ணம்.

இத்திரைப்படத்தின் இறுதி துண்டத்தில் ஒரு jump தெரிந்ததாகச் செல்லப்பட்டது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை நவீன கவிதையில் கடைசி சொல் தரும் அதிர்ச்சியை அக்கதையைச் சார்ந்தவர்களுக்கு பார்வையாளர்கள் ஏற்பட வேண்டும் என்பதாக இயக்குனர் கையாண்ட உத்தியாகவே நான் கருதுகிறேன்.

மேலும் இத்திரைப்படத்தில் தொழில் நுட்ப ரீதியான ஒரு சில குறைகள் காணப்பட்டதாகவும் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரை அக்குறைகள் இத்திரைப்படப் பிரதி வெளிப்படுத்திய

காத்திரத்திற்கு எந்த விதமான குந்தகத்தையும் ஏற்படுத்தவில்லை என்பது என் பார்வை.

இறுதியாக மீண்டும் இத்திரைப் படத்தின் தலைப்புக்கு வருவோம். ஒரு படைப்புக்குத் தலைப்பிடுதல் என்பதைப் பொறுத்த வரை அப்படைப்பாளி தனது அப்படைப்பை ஒரு வாசகனாகவோ வாசகியாகவோ நின்று வாசிக்கும் பொழுது ஏற்படும் எண்ண நிலை நின்றே தன் படைப்புக்குத் தலைப்பிடுதல் நடக்கிறது.

சுமதி இத்திரைப் படத்திற்குத் தலைப்பிடல் பற்றியோசித்த பொழுது, அவருக்கு நியோகா என்ற சொல்லாடல் நினைவுக்கு வருகிறது. (இத்திரைப் படத்தில் எவர் வழியாகவோ எந்த இடத்திலும் கூட வம்ச விருத்தி பற்றியோ, அதற்காகக் கணவன் அல்லாத ஒருவருடன் உறவு கொண்டு பிள்ளை பெறுதல் பற்றியோ பிரஸ்தாபித்து இல்லாத நிலையில்) அத்தகைய Practice பற்றித் தெரியாத ஓர் இயக்குனரின் படைப்பாக இத்திரைப்படம் அமைந்திருந்தால் சிலவேளை இத்திரைப்படத்திற்கு அந்த இயக்குனர் Test tube baby சம்பந்தமாக பெயர் வைத்திருக்கக் கூடும். அந்த வகையில் இயக்குனர் இத்திரைப்படத்திற்கு நியோகா என்று பெயரிட்டிருப்பது ஓரளவுக்கு பொருத்தமாக இருப்பதோடு அன்றைய காலத்தில் இருந்த ஒரு Practice பற்றிப் பேச வைத்திருக்கிறார். சுமதி ரூபன் சிறுகதைமொழி வழியாக,

சிறுகதைகளிலும். திரைமொழி வழியாக அவரது குறந்திரைப் படங்களிலும் பேசி வந்துள்ள பெண்ணியச் சிந்தனை என்பது நியோகா எனும் முழுநீளத் திரைப் படத்தில் காத்திரமான முறையில் வெளிப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்காலத்தில் இதே சிந்தனையுடன் கூடிய திரைப் பிரதிகள் தருவார் என் நம்பிக்கையை இத்திரைப்படம் வெளிப்பட்டிருக்கும் முறைமை ஏற்படுத்துகிறது.

இதற்கிடையில் மலரின் விடுலைக்கான மார்க்கம் தமிழ் பேசும் கலாசார காவலர்களுக்கு கொதிப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டிருக்க, மலரின் கருத்தரிப்பு காரணமான ஆண் யார்? என்பதை காட்டிடுக்க வேண்டும் என தமிழ் திரைப்படங்களில் படங்களில் கடைசியில் திருந்தும் வில்லன்களின் ரசிகர்களின் முணுமுணுப்பும் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும், அந்த கொதிப்பு சுமதியின் நியோகா எனும் திரைப்பிரதியின் வெற்றியாகவும், அந்த முணுமுணுப்பு தமிழ் பேசும் மக்களில் மட்டமான ரசனை கொண்டவர்களை அடையாளப்படுத்தும் செயலாகவே நான் கருதுகிறேன்.

வானொலி நாடகங்கள்

எம்.சி.ரஸ்மின்

செவிகளால் யார்த்தல்

வானொலி நாடகத்தை செவிக்குரிய கலை என்று சொல்வார்கள். செவிவழியாக நுகரப்படுவதும் ஒலியின் ஆதிக்கம் அதில் அதிகம் இடம்பெறுவதும் இதற்குரிய முக்கிய காரணமாகும். நவீன வானொலி நாடக விமர்சகர்கள் வானொலி நாடகத்தை செவிகளால் பார்க்கும் கலை என்றும் சொல்வார்கள். கவிதை மற்றும் சிறுகதை போன்ற இலக்கிய வடிவங்களுக்குச் சமாந்திரமான வரலாறு வானொலி நாடகத்திற்கும் உண்டு. எனினும் ஏனைய இலக்கியங்களின் அளவுக்கு வானொலி நாடகங்கள் அச்சில் வெளிவரவில்லை. நூற்றுக்கணக்கான வானொலி நாடகங்கள் காற்றில் கலந்து கலைந்து விட்டன.

கடந்த 6 தசாப்தகால வானொலிநாடக வரலாற்றில் மிகக் குறைவான நூல்களே வெளிவந்துள்ளன. எஸ். முத்துமீரானின் மானிடம் சாகவில்லை (1982), அராலியூர் நா. சுந்தரம்பிள்ளையின் கெட்டிக்காரர்கள் (1988), முதலாம் பிள்ளை (1990), வீடு (1997), யாழ்ப்பாணமா? கொழும்பா? (1998), எங்கள் நாடு (2002), மழை வெள்ளம் (2003), இமயம் (2004), ஜினைதா ஷெரீபின் பொன்னாடை (1988), எம். அஷ்ரப்கானின் முள் (1999), ஜி. பி. வேதநாயகத்தின் கழுதைக்கும் காலம் வரும் (2005), நாளை நாயகன் (சிறுவர் நாடகம் - 2001) திக்வல்லை கமாலின் புகையில் கருகிய பூ (2000), இளங்கீரன் சபையிரின் தடயம், வரணியூரான் எஸ். எஸ். கணேசபிள்ளையின் அசட்டு மாப்பிள்ளை, இரை தேடும் பறவைகள், பாலாம்பிகை நடராசாவின் சலங்கை ஒலி, எஸ். ஜேசரத்தினத்தின் முகத்தார் வீட்டில், அருணா செல்லத்துரையின் நந்தியுடையார் மற்றும் வீடு, அகலங்கன் எஸ். தர்மராசாவின் இலக்கிய நாடகங்கள், கூவாத குயில்கள் மற்றும் அன்றில் பறவைகள், கங்கையின் மைந்தன், பா. சிவபாலனின் நாளை நல்ல நாள், ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரனின் அபத்த நாடகம், சில்லையூர் செல்வராசனின் ஜலிலியஸ் சீசர், கவிஞர் ச. அம்பிகை பாகனின் வேதாளம் சொன்ன கதை, எஸ். முத்துக்குமாரின் வீர வில்லாளி மற்றும் பேராதனை ஜினைதன் எழுதிய எனது வானொலி

நாடகங்கள் என்பன இதுவரை கிடைத்த சில நூல்களாகும். அந்த வரிசையில் இடம்பெறும் அடுத்த நூலாக ஒவியனின் காவியம் அமைகின்றது. இது ஒரு தொகுப்பு நூல். என்னுடைய மேற் பார்வையில் இடம்பெற்ற வானொலி நாடகச் செயற்றிட்டம் ஒன்றின் அறுவடையாக இந்நாடகங்கள் அமைகின்றன.

வானொலி

வானொலி நகரத்திற்கும், கிராமத்திற்கும் பொதுவான ஊடகம். இதனால், வானொலியை உலக ஊடகமென்று சொல்வார்கள். ஒரு விடயத்தை சமூகத்தில் உள்ள அடிமட்டத்தினர் வரைக்கும் எடுத்துச் செல்லக்கூடிய ஆற்றல் வானொலிக்கு உண்டு. உலக வரலாற்றில் பாரிய சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய ஊடகமாக வானொலி அறியப்பட்டுள்ளது. தனிப்பட்ட மனிதனின் நடத்தை மாற்றத்தில் தாக்கம் செலுத்தும் ஆற்றல் ஏனைய ஊடகங்களை விட வானொலிக்கு அதிகம் என்பது ஆய்வுகளின் முடிவாகும். மிகவும் குறைந்த விலையில் குறைந்த சிரமத்தில் செவிமடுக்கக் கூடிய ஊடகமாக இதுவரை வானொலியே உள்ளது. காலத்திற்குத் தேவையான தகவல்களை வழங்கி, மக்கள் தமது பலத்தை அறியச் செய்யும் பணியை வானொலி சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றது. தனிமனிதனின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்தும் ஆற்றல் அதிகமாக உள்ள ஊடகமாக வானொலியைக் குறிப்பிடலாம்.

வானொலி நாடகம்

வானொலி நாடகம் கலையாகவும் இலக்கியமாகவும் பார்க்கப்படுவதுண்டு. ஒலியால் ஒரு சம்பவத்தை காட்சிப்படுத்துவதே வானொலி நாடகத்தின் மூல பணியாகும். இதனை வானொலி நாடகம் (Radio drama), ஒலி அரங்கு (Audio Theatre), ஒலி நாடகம் (Audio Drama), ஒலிப்புனைவு (Audio Fiction) என்று வெவ்வேறு பெயர்களால் அழைப்பர். வானொலி நாடகம் பொழுதுபோக்கினை வழங்கும் அதேநேரம், நூற்றுக்கணக்கான நேயர்களின் உணர்வலைகளை இயங்கச் செய்யும் அபார சக்திமிக்கதாகும்.

வானொலி நாடகம் உரையாடல்களால் அன்றிச் செய்கைகளால் (Actions) ஆக்கப்படுகின்றது. எழுத்து மொழியைவிட பேச்சு மொழியினால் உருவாகின்றது. வானொலி நாடகம் வாசித்து ரசிப்பதைவிட கேட்டும் கற்பனையில் பார்த்துமே ரசிக்கப்படுகின்றது. நிஜமான மக்களையும் அவர்களது குரல்களையும் - பேச்சையும் வித்தியாசமான பாத்திரங்களின் வாயிலாக நாடகத்தில் கேட்கலாம். (www.scribblingwomen.org)

வானொலி நாடகத்தைப் பொறுத்தவரை அது நடத்தை மற்றும் சிந்தனை மாற்றத்தை மிகவும் துரிதமாகவும் அதேநேரம், துல்லியமாகவும் ஏற்படுத்தக்கூடிய

உலக வரலாற்றில் பாரிய சமூக மாற்றங்களை ஏற்படுத்திய ஊடகமாக வானொலி அறியப்பட்டுள்ளது. தனிப்பட்ட மனிதனின் நடத்தை மாற்றத்தில் தாக்கம் செலுத்தும் ஆற்றல் ஏனைய ஊடகங்களை விட வானொலிக்கு அதிகம் என்பது ஆய்வுகளின் முடிவாகும்.

காலத்திற்குத் தேவையான தகவல்களை வழங்கி, மக்கள் தமது பலத்தை அறியச் செய்யும் பணியை வானொலி சிறப்பாகச் செய்து வருகின்றது. தனிமனிதனின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் ஒட்டுமொத்த சமூகத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்தும் ஆற்றல் அதிகமாக உள்ள ஊடகமாக வானொலியைக் குறிப்பிடலாம்.

கலை. ஏனைய படைப்புகளைப் போன்று அதில் புனைவுத்தன்மை இருந்தாலும் அது மிகவும் விஞ்ஞான பூர்வமானது. ஒரு முரண்பாட்டுத் தீர்வை நோக்கி நேயர்களின் சிந்தனையை வளப்படுத்துவதற்கும் மானசீக ரீதியான நடத்தையை வளப்படுத்துவதற்கும் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்குமான ஆற்றல் மிக்க ஊடகமே வானொலி நாடகம். இங்கு சமூகமேம்பாடு என்பது ஒரு சமூகத்தின் ஒட்டுமொத்த வலுவாக்கத்தைக் குறிக்கும். வானொலி நாடகம் செவிமடுத்தல் வழியாக சிந்தனையைச் சென்றடையும் வாய்வழித் தொடர்பாடலாக இருப்பதால் அது ஒரு விஞ்ஞான ரீதியான பொறிமுறையை அடியொட்டியே தயாரிக்கப்படுகின்றது. (Write Radio Serial Drama for Social Development, A Script Writer's Manual, by Esta de Fossard -1996)

வானொலி நிகழ்ச்சி வடிவங்களில் சமூகமாற்றத்திற்காக சர்வதேச அளவில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட கலையாக வானொலி நாடகத்தைக் கொள்ளலாம். பீபீசீ, இன்டர்நியூஸ் நெட்வேர்க்,

ரேடியோ நெதர்லாந்து பயிற்சி நிலையம் (RNTC), Search For Common Ground (SFCG), USAID, Office for Transition Initiatives (OTI), Radio for peacebuilding (Search For Common Ground நிறுவனத்தின் செயற்றிட்டம்) போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்கள் இன்றும் தொடர்ச் சியாக சமூக மாற்றத்திற்கான சிறந்த கலையாக வானொலி நாடகத்தைப் பயன்படுத்தி வருகின்றன.

ஆபிரிக்க நாடுகளில் கல்வி-களிப்பூட்டல் நாடகத் தொடர்களின் வாயிலாக சுகாதாரம், சுற்றாடல், கல்வி, பால்நிலை, சமாதானம், ஆளுமைவிருத்தி மற்றும் பல்வகைமை தொடர்பான வெவ்வேறு துறைகள் சார்ந்த நாடகங்கள் இன்றும் தயாரிக்கப்பட்டு வருகின்றன. இலுவகையிலும் யங் ஏசியா டெலிவிசன், Search For Common Ground மற்றும் இலங்கை அபிவிருத்திக்கான ஊடகவியலாளர் மன்றம் ஆகிய நிறுவனங்கள் சமூக மாற்றத்தை

இலக்கு வைத்து வானொலி நாடகங்களைத் தயாரித்து வருகின்றன. இன்டர்நியூஸ் நெட்வேர்க் நிறுவனம் கடந்தகாலங்களில் வானொலி நாடகத் தொடர்களை தயாரித்து வழங்கியது.

பாகிஸ்தான் போன்ற நாடுகளில் நடத்தை மற்றும் சிந்தனை மாற்றங்கள் வேண்டப்படுகின்ற கைதிகளுக்கென்று வானொலி நாடகங்கள் தயாரித்து வழங்கப்படுவதுண்டு. “இக்கலையின் மிக முக்கியமான அனுகூலம் எழுத்தறிவுசார் தடைகளையும் கடந்து, பின்தங்கிய பகுதிகளில் வாழும் மக்களைச் சென்றடைவதாகும். மின்சாரமே இல்லாத இடங்களுக்கும் வானொலி நாடகம் பயணிக்கின்றது. இது குடிநீர், மருத்துவம், உள்நாட்டுக் கலாசாரம் போன்றன தொடர்பாகவும் தயாரிக் கப்படலாம்.” (Interrective Radio drama, IIER, 2005)

நாளைய உலகினை வழிநடத்தும் மாணவச் செல்வங்களின் ஆக்கத் திறனையும் புத்தாக்க சிந்தனையையும் நெறிப்படுத்தி, சமூமாற்றத்திற்கான அவர்களது பங்களிப்பினை பெற்றுக் கொள்ள வானொலி நாடகம் சிறந்த கருவியாகும். “இது மிகவும் ஊடாட்டம் மிக்கதாக அமைவதால் மாணவர்கள் எப்போதும் தரமான நாடகங்களைக் கேட்பதற்கு விரும்புகின்றனர். வானொலி நாடகம் மாணவர்களின் விருப்பு நிலையை மிகவும் கவர்கின்றது. சம்பவங்களின் காட்சிப்படுத்தலை கற்பனையில் தரிசிப்பதில் லயித்திருக்கச் செய்கின்றது. இதனால், வானொலி நாடகம் தொலை(Tele)மற்றும் திறந்த

கல்விக்கான சிறந்த கருவியாகும்”. (Audio for distance education, Prectical skills for radio drama and music, Chpter.7)

ஆரம்ப காலத்தில் நாடகம் ஒரு புனைவாக(Fiction) கருதப்பட்டது. ஒலிபரப்பு ஒரு விஞ்ஞான ரீதியான கலையாக அறியப்பட்ட பின்னர் நாடகத்தை மனிதனுக்குள் மறைந் திருக்கின்ற மனவெழுச்சிகளை நெறிப்படுத்தவும், உள்ப்பாங்கினை வளப்படுத்தவும் சர்வதேச அபிவிருத்தி மற்றும் ஊடக நிறுவனங்கள் பயன்படுத்தத் தொடங்கின. இவை பெரும்பாலும் தொடர்நாடகங்களாகவும் (Serial Drama) நாடகத் தொடர்களாகவும் அமைந்தன.

பொதுவாகவே நாடகத்தில் நடத்தை மாற்றத்திற்கான பாடுபொருள் - செய்தி (Message) மற்றும் அதனைத் தயாரிப்பதில் மக்களின் பங்குபற்றல் என்பன மிகவும் முக்கியம் பெறுகின்றன. “ஓவியனின் காவியங்கள்” தொகுதியில் உள்ளடங்கும் நாடகங்களின் பாடுபொருள் பன்மைத்துவம் மற்றும் பல்வகைமை என்பன வாகும். இதில் இடம்பெறுகின்ற நாடகங்கள் யாவும் மாணவச் செல்வங்களின் பங்குபற்றலோடு தயாரிக்கப்பட்டனவாகும்.

“செய்தியின் தயாரிப்பு மற்றும் நடத்தை மாற்றத்திற்கான முன்னாயத்தம் ஆகியவற்றில் அதிக அக்கறை கொள்வதன் மூலம்

ஒலிபரப்பை சமூகமாற்றத்தில் தாக்கமானதாக ஆக்கலாம். நேயர்களின் தேவையை இலக்காகக் கொண்ட வானொலி நிகழ்ச்சிகளும் நடத்தை மாற்றத்திற்கான செய்தித் தயாரிப்பில் நேயர்களின் பங்குபற்றுதலை உள் வாங்கும் நிகழ்ச்சிகளும் அதிகம் தாக்கமானவையாக அமையும்". (Modey, 1991, Melkote, 1991: Bhasin and Singhal, 1998)

.அந்தவகையில், ஓவியனின் காவியம் தொகுதியில் இடம்பெறும் நாடகங்களும் தாக்கமானவையாக அமையுமென நம்பலாம். ஏனெனில், இந்நாடகங்களின் பிரதியாக்கமும் வானொலிக்கான தயாரிப்பும் முற்றிலும் நேயர்களின் பங்குபற்றலுடன் இடம்பெற்றதாகும்.

பாத்திரத்தை உருவாக்கும்போது, கதையாக்கத்தின்போது, நாடகப் பிரதியை நெறிப்படுத்தும்போது, நடிக்கும்போது, தயாரிக்கும்போது மற்றும் அதனை செவிமடுக்கும் போது அதில் ஈடுபடுகின்றவர்கள் தமது சிந்தனையை அதில் முழுமையாகச் செலுத்து கின்றார்கள். இதனால், அதில் தொடர் பாடப்படும் விழுமியங்களை உள் வாங்கிக்கொள்ளும் வாய்ப்பு அதில் ஈடுபடுபவர்களுக்கு அதிகமாகும். சிறந்த விழுமியங்களை தொடர்பாடும் பாத்திரங்களில் ஏற்படும் மானுசீகமான மாற்றம் அதனைச் செவிமடுக்கும் நேயர்களிடமும் அதில் ஈடுபடும் படைப்பாளிகளிடமும் மிகச் சுவலமாக ஏற்படுகின்றது. இத்தகைய தொரு மாற்றத்தை நேரடியாக மாணவர்கள் வெளிப்படுத்திய பின்னரே இதிலுள்ள நாடகங்களை ஒரு தொகுதியாக வெளியிட வேண்டும் என்ற நோக்கம் எனக்குள் ஏற்பட்டது.

இலங்கை வானொலியில் வானொலி நாடகம் வானொலி நாடகம் சுமார் ஆறு தசாப்தங்களுக்கு முன்னர் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. ஐம்பதுகளை அடுத்து தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சேவைகளில் நாடகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அன்றிலிருந்து அண்மைக் காலம்வரை இக்கலைப்படைப்பு சமூகத்தில் பல தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றது. நாடகம் எனும் அரைமணி நேர நிகழ்ச்சியின் வாயிலாக பலர் எழுத்தாளர்களாகவும் நடிகர்களாகவும் தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டனர். பலர் தயாரிப்பாளர்களாகவும் மிளிர்ந்தனர். இலங்கை வானொலி நாடகங்கள் கடல் தாண்டியும் தனக்கான ரசிகர் வட்டத்தைத் தக்கவைத்துக் கொண்டன.

யுரம்பரை இடைவெளி

1956ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் மூத்த எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள் மற்றும் மூத்த தயாரிப்பாளர்கள் என்கின்ற சிலரின் ஏகபோகக் கலையாகவே இலங்கை வானொலியில் நாடகம் வளர்ந்து வந்தது. வெளியிடங்களில் இருந்த எழுத்தாளர்கள் நாடகங்களை எழுதுவதற்கான வாய்ப்பினை அதிகம் பெற்றுக்கொண்டாலும் நடிப்பதற்கும் தயாரிப்பதற்குமான வாய்ப்புகள் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தன. எவ்வாறாயினும்,

நாடகம் எழுதுவதும், வானொலி நாடகத்தில் நடிப்பதும், வானொலி நாடகத்தினை தயாரிப்பதும் முதிர்ச்சி மிக்கவர்களால் மாத்திரமே முடியும் என்ற மனோநிலை ஆரம்பகாலம் தொடக்கம் இருந்துள்ளது. எப்போதும் தரமான நாடகங்களை மாத்திரம் மிகவும் அர்ப்பணிப்புடன் தயாரிக்க வேண்டும் என்கின்ற மூத்த தயாரிப்பாளர்களின் மனோநிலை வானொலி நாடகத்தில் இளையவர்களும் சரிசமமாகப் பங்கு கொள்ளும் வாய்ப்பினை இல்லாது செய்திருக்கலாம்.

இளம் கலைஞர்கள் நாடகங்களில் இடம் பெற்றுள்ளார்கள் ; இளவயதுப் பாத்திரங்கள் பல நாடகங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன, அவ்வாறே சில இளம் நடிகர்கள் வானொலியில் நடித்து முள்ளார்கள் என்பதெல்லாம் உண்மை. ஆனால், இதன் அர்த்தம் இளம் கலைஞர்கள் திட்டமிட்ட அடிப்படையில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டார்கள் என்பதோ, இளைஞர்களுக்கான நிலையான இடம் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது என்பதோ, இளம் தயாரிப்பாளர்களுக்கு வாய்ப்புகள் வழங்கப்பட்டன என்பதோ அல்ல. நாடகத்தில் கடைசி வரைக் கோலோச்சியவர்களுக்கும் இப்போதுள்ள புதுமுகங்களுக்கும் இடையில் சூமார் மூன்று நான்கு பரம்பரைகள் நகர்ந்துள்ளன. இத்தகைய ஒரு நீண்ட பரம்பரை இடைவெளியுடன் நாடகம் வளர்ந்து வந்ததால்தான் கடந்த 60 வருட வரலாற்றில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் சேவைகளில் ஆறு அல்லது ஏழுக்கும் குறைவான மூத்தவர்களே முழுநேர

வானொலி நாடகத் தயாரிப்பாளர்களாக இருந்துள்ளார்கள். தமிழ் சேவையைப் பொறுத்தவரை சண்முகநாதன் (சானா), கே. எம். வாசகர், அங்கையன் கைலாசநாதன், ஜோர்ஜ் சந்திரசேகரன், பீ. வி. க. னேஸ் வரன், எஸ். எழில்வேந்தன், ஆர். யோகராஜன் போன்ற முழுநேரத் தயாரிப்பாளர்களுடன் பீ. எச். அப்துல் ஹமீத், ராஜேஸ்வரி சண்முகம், லாக்கல் திருச்செல்வம் போன்ற ஏனைய சிலரும் தயாரிப்பாளர்களாக இருந்துள்ளனர்.

முஸ்லிம் சேவையைப் பொறுத்தவரை எம். ஏ. முஹம்மத், குலாம் ரசீத், எம். எச். குத்துஸ், எம். அஷ்ரப்கான் போன்ற முழுநேரத் தயாரிப்பாளர்களுடன் சனூஸ் முஹம்மது பெரோஸ், மஹ்ரூப் மொஹிடின் போன்ற ஏனைய சிலரும் நாடகத்தைத் தயாரித்துள்ளனர். இவர்கள் யாவரும் இத்துறையில் அனுபவம் மிக்கவர்கள். இவர்களின் வரிசையில் இளம்தலைமுறையினரை பெயரிட முடியாதுள்ளது. கொழும்பை அண்டிவாழும் எண்ணிக்கையில் குறைந்தவர்களே வானொலி நாடகக் கலைஞர்களாகவும் இருந்துள்ளார்கள். எஸ். சந்திரமோகன் தென்றல் கட்டுப்பாட்டாளராக இருந்தபோது வாலிபர் வட்டம் நிகழ்ச்சியில் தொடர்ச்சியாக இரண்டு ஆண்டுகள் நாடகத்தை தயாரித்து வழங்கும் வாய்ப்பு எனக்குக்

பொதுவாகவே நாடகத்தில்
நடத்தை மாற்றத்திற்கான
பாடுபொருள் - செய்தி

(Message) மற்றும் அதனைத்

தயாரிப்பதில் மக்களின்
பங்குபற்றல் என்பன மிகவும்
முக்கியம் பெறுகின்றன

கிடைத்தது. இது நானாகச் செய்தது. அத்தோடு, மூத்த தயாரிப்பாளர்களின் அயராத உழைப்புடன் கூடிய வானொலி நாடகங்கள் கொழும்பிலுள்ள குளிரூட்டப்பட்ட கலையகங்களில் சொகுசாகவே வளர்ந்து வந்தன. வானொலி ஒலிப்பரப்பாளர்களாக சுமார் மூன்று நான்கு தசாப்தங்களாக கடமையாற்றியவர்கள் பலருக்கு வானொலி நாடகங்களில் நடிப்பதற்கு வாய்ப்புக் கிடைக்கவில்லை. வர்த்தக ஒலிபரப்பில் தேர்ச்சிமிக்க பலர் வானொலி நாடகப் பிரதியைக் கையில் கொடுத்தவுடன் ஓரிரண்டு வசனங்களைக்கூட உச்சரிக்க முடியாமல் திணறியதும் உண்டு. இளம் பாத்திரங்கள் தேவைப்பட்டாலன்றி இளம் நடிக்களின் பங்குபற்றுதல் பெரிதாக இருக்கவில்லை. முஸ்லிம் சேவையில் நாடகங்கள் தயாரிக்கப்படும்போது அவற்றின் தலைப்புக் குறிக்காவது குரல் கொடுக்க வேண்டும் என பல இளம் அறிவிப்பாளர்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு இலங்கை வானொலி கலையக வாயில்களில் காத்துக் கிடந்ததுண்டு. இவையாவும்

வானொலி நாடகம் எனும் கலை எவ்வாறு வளர்ந்தது என்பதை எடுத்துக்காட்டுகின்றன.

ஆய்வு முயற்சிகள்

ஏனைய கலை வடிவங்கள் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்பட்டது போன்று நாடகம் இதுவரை அதிகளவில் ஆய்வுக்குட்படுத்தப்படவில்லை. கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப்பிரிவு மாணவி உதயா இலங்கை வானொலி நாடகங்கள் தோற்றம் மற்றும் அதன் வளர்ச்சி பற்றிய ஓர் ஆய்வை 2007 ஆம் ஆண்டு சமர்ப்பித்திருந்தார். அதேயாண்டு, பஹ்மியா சித்தீக் என்ற மாணவி எம். அஷ்ரப்கானின் நாடகங்கள் ஒரு சிறப்பாய்வு என்ற தலைப்பில் ஆய்வொன்றை பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்திற்குச் சமர்ப்பித்திருந்தார். இவையிரண்டும் எனக்குத் தெரிந்த உள்நாட்டு ஆய்வு முயற்சிகள். வேறு ஆய்வு முயற்சிகளும் இடம் பெற்றிருக்

கலாம். இவைதவிர, இலங்கை வானொலி நாடகங்கள் இந்தியப் பல்கலைக்கழகங்களில் கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுகளுக்காகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

எனினும், அவை பற்றிய விரிவான தகவல்களை இதுவரை கண்டு பிடிக்க முடியவில்லை. தவிர கவிஞர்.ஏ. இக்பால், கலாநிதி துரை.மனோகரன், கலாநிதி எம்.எஸ்.எம். அனஸ், முத்துமீரான் மற்றும் ஜி. பி. வேதநாயகம் உள்ளிட்ட பலரும் இத்துறை பற்றிய கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். எஸ். முத்துமீரான் மற்றும் ஜி. பி. வேதநாயகம் (இலங்கை வானொலி தமிழ் நாடகங்கள் - ஓர் அறிமுகம், 2001 - அமுது) ஆகியோர் ஆய்வுத்தரம் கொண்ட கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளனர். நாடகத்துக்குள்ள வரலாற்றுடன் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கின்ற போது இவற்றின் எண்ணிக்கை போதுமானதாக இல்லை எனலாம்.

சுமார் 2002ஆம் ஆண்டுகளின் பின்னர் நாடகம் கைவிடப்பட்டபோது மூத்த எழுத்தாளர்கள் பலரும் மனச் சோர்வுற்றனர். வானொலி நாடகத்திற்கான கொடுப்பனவு பயணச் செலவுக்கே போதாது என்ற நிலைவந்த போது அனேகமானவர்கள் அதை அவமானமாகக் கருதி நாடகங்களில் நடிக்க மறுத்தனர். தமிழ்ச்சேவையில் அவ்வப்போது நாடகங்கள் இடம் பெற்றாலும் முஸ்லிம் சேவையில் பிந்திய காலத்தில் நாடகங்கள் தயாரிக்கப்பட வில்லை. அனேகமான மூத்தகலைஞர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டும் வயோதி பத்தை எய்தியும் விட்டனர். ஒரு

சில கலைஞர்கள் மாத்திரம் எதனையும் பொருட்படுத்தாமல் நடிக்க முன்வந்தனர். அது நடிப்பில் அவர்கள் கொண்டிருந்த பற்றினால் அவர்களுக்குள் ஏற்பட்ட உத்வேகம் என்றே நான் கருதுகின்றேன். இப்பின்னணியில், தவிர்க்க முடியாமல் ஒரு சில இளைஞர்கள் நாடகத்தில் நடிக்கவும் எழுதவும் வாய்ப்பினைப் பெற்றனர். இதில் நானும் ஒருவன்.

இப்போது பாடசாலை மாணவர்களும் நாடகத்தில் நடிக்கின்றார்கள். இதனை இளைஞர்களை வளர்த்துவிடும் முயற்சியாகப் பார்ப்பதில் சிக்கல்கள் உண்டு.

இளம் கலைஞர்கள்
நாடகங்களில் இடம்
பெற்றுள்ளார்கள் இளவயதும்
பாத்திரங்கள் பல
நாடகங்களில் இடம்
பெற்றுள்ளன.

01. கட்டை விரலின் றேகைகளில் பிளேடால் கீறிப்பார்க்காதே
 நைசில் சாண்டல் கோடை விடுமுறையை ஞாபகப்படுத்துகிறது.
 வயதேறிய சாளரத்தின் வழியாக உள்ளே பாயும் வெளிச்சம்
 உனக்கான மீட்பரில்லை

அளவாக விஷமருந்து

இறந்து விடாத அளவில் மணிக்கட்டுகளை அறுத்துக்கொள்
 மழையின் சொட்டாத குளிர்ச்சி வணிகவீதியின் தெருக்களை போர்த்தியுள்ளது
 கொஞ்சம் சாஸும் ஒரு ஓயின் பாட்டிலும் பொறித்த மீன் இறைச்சியுடன்
 பீத்தோவானின் இசைத்தட்டையும் கொள்முதல் செய்துவரலாம் இந்த மழையிரவில்
 நம் காதலிகள் நிகைவுகளை விரும்பாதவர்கள் என்பதால்
 சாவதற்கு முன் எழுதும் கடிதத்தை
 மின்னஞ்சல் செய்வதை தவிர்த்து விடலாம்
 மறுநாள் திறக்கும் அறையில் மரணித்த நம் சடலங்கள் இருக்கக்கூடாது
 ஒரு அழகான கண்ணாடி மேஜையின் மீது நாம் பருகும் மரணம்
 எத்தனை பித்தமாய் இருக்கிறது..?

02. தெரிந்தவர்களை சொல்கிறார்கள்
 வேண்டப்பட்டவர்களை முன்மொழிகிறார்கள்
 உண்மையை நம்பி பகைத்துகொண்டாய்
 டாம்பீக பீடத்தில் அவர்கள்
 கைகளை எதிர்பார்த்து காத்திருக்க வாய்த்தது இப்போதுதான்
 முறைத்துகொண்டாய் இணங்கியவர்களை என்ன ஆயிற்று பார்
 இடைஞ்சல் எதுவும் அவர்களுக்கில்லை
 ஒன்றும் செய்ய முடியாமல் கைகளை பிணைந்துகொண்டு நிற்பது யார்...?
 இங்கே வந்து விட்டால் இதெல்லாம் பழகிகொள்ள வேண்டும்
 இதெல்லாம் எட்டாது உன் புத்திக்கு
 கூட்டம் வைத்தால் கலந்துகொள்
 பாராட்டி பேசினால் பயன் நிச்சயம்
 எங்கேயோ எதையோ வாசித்துவிட்டு
 உண்மை தாய்மையென்று விமர்சித்துகொண்டு திரியாதே.
 இது சாமானியர்களுக்கு பிடிபடாத தனி இடம்.

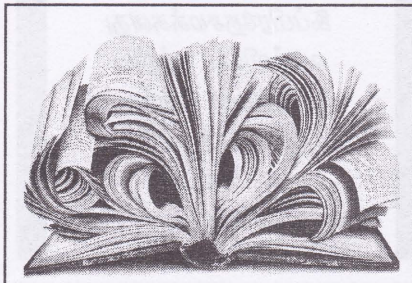
சிறுகதை என்கின்ற ஆழ்கடலில் முத்துக்குளித்துக் கொண்டிருக்கின்ற இலக்கிய வாசகர்களுக்கு அநுராதபுர மாவட்டத் தமிழ்ச் சிறுகதைகள் பற்றி இச்சிறுபதிவு ஓர வரலாற்று ஆய்வுக்கான தடமாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தில் இருந்து கொண்டு இக்கட்டுரை வரையப்படுகின்றது.

படைப்பிலக்கியத்தைப் பொருத்தமட்டில் (ஈழத்தில்) வெளிவந்த படைப்புகளிடையே பிரதேச வேறுபாட்டை துள்ளியமாக அடையாளம் காட்டிய படைப்புகளில் சிறுகதைகள் முதன்மையானவை என்ற எடுகோள் பழமையாகவிருப்பினும் அதுவே யதார்த்தம் என்ற கருத்தியலை மறுதலிக்க இயலாது.

கதை சொல்லிகளைப் பொருத்தமட்டில் பழமைவாய்ந்த மரபுகளில் இருந்து இன்றைய நவீன கால கட்டமைப்புகளுக்குள் கதைகளை மாற்றியிருக்கின்றனர். இது ஈழத்துதமிழ் இலக்கியத்திற்கும் ஒரு பொதுவான பண்பாக நோக்கமுடியும்.

இருப்பினும் இன்னும் முழுமையாக ஈழத்துச் சிறுகதைகள் அல்லது புனைகதைகள் மாற்றத்தைக் காணவில்லை என்பதே பொதுவான விமர்சனம்.

உண்மையில் மேலே குறிப்பிட்ட கருத்தியலை ஓரளவு அநுராதபுர மாவட்ட தமிழ்ச் சிறுகதைகளில் பின்னணியில் அலகவது பொருந்தும் என்பது எனது வாதமாகும்.

அநுராதபுர மாவட்ட
தமிழ்ச் சிறுகதைகள்
சிறு நோக்கு

- எல். வஸீம் அக்பரம்

அந்த அடிப்படையில் அநுராதபுர மாவட்ட தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி எண்பது கவிதைகளுடன் ஒப்பிடுகையில் குறைவான பெறுமானத்தையே காட்டி நிற்கின்றது.

அநுராதபுரத்தில் தமிழில் இலக்கியங்கள் வளர்ந்த காலந் தொட்டு கவிதைகளில் அவர்களது ஆதிக்கம் நிறைந்தளவு, புனைவுகளில் அரிதாகவே வெளிப்பட்டுள்ளதை மனங்கொள்ள வேண்டும். எனினும் சிறுகதைகள் வாயிலாக இப்பிரதேச மக்களின் வாழ்வியலை ஓரளவு பதிவிடப்பட்டுள்ளதை முன்னிறுத்திப் பார்க்கின்றபோது, அந்த யதார்த்தமும் ஓரளவுதான் சாத்தியமாகி இருப்பதை குறிப்பிட்டாக வேண்டும். எனினும் அநுராதபுரம் போன்ற தொன்மைமிக்க சிங்களப் பிரதேசத்தில் இருந்து ஏனைய தென்மேற்குப் பிரதேசங்களுக்குச் சமாந்திரமாக இலக்கியப் பிரதிகள் வந்துள்ளதை எண்ணிப் பார்க்கும் போது, பெரு மகிழ்ச்சியே ஊற்றெடுக்கின்றது.

அந்தவகையில் அநுராதபுர மாவட்ட சிறுகதைகள் பற்றிய நோக்கு சிற்றாய்வுக்கான முனைப்பாக இருக்கும் என்று கணிப்பிடலாம்.

அநு.வை நாகராஜன் மல்லிகையில் எழுதிய "நானலைவருடும் அலைகள்" என்ற கட்டுரையும் பின்னர் படிகள் 10 ஆவது ஆண்டு இதழில் கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா எழுதிய "அநுராதபுர மாவட்ட கலை

இலக்கியப் பதிவுகள்" என்ற கட்டுரையும் அநுராதபுர மாவட்ட இலக்கிய வரலாற்றைப் பதிவு செய்துள்ளன. இவ்விரு இலக்கிய மீளாய்வையும் முன் நிறுத்திப் பார்க்கின்றபோது, 1950 ஆம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த கலை இலக்கியப் பதிவுகள் தொடர்பான முழுமையான பதிவுகள் காண்பது அரிது என்ற நிலைப்பாட்டுக்கு வர இயலும். எனினும் 1930களின் பின்னர் சிலபாடல்கள் அடங்கிய எழுத்துப் பிரதிகள் கைக்குகிட்டியுள்ளதை கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்ஷா பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கீப்பிரதே
படைப்பாளிகளின்
எண்ணிக்கையை
வைத்து ஒப்பிடும் போது,
கீப்பிரதேச மக்களது
வாழ்வியல் பற்றிய
பதிவுகளை கீவர்கள்
தரமுயன்றுள்ளனர் என
மகிழ்வுடன்
மனங்கொள்ள கீயலும்.

தொடர்துவந்த காலங்களில் பல்வேறு கையெழுத்து சஞ்சிகைகள் வெளிவந்தன. அச்சஞ்சிகைகளில் புனைவுக்கதைகள், சிறுகதைகள், குறுங்கதைகள் என கதைவடிவங்கள் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றினைப் பற்றிய தனித்தனிப் பதிவுகள்

இதுவரை வாசிப்புக்கு கிட்ட வில்லை. எனினும் அநு.வை. நாகராஜன் அவர்களது சிறுகதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட கதைகள் அனைத்தும் “ஒரு காலத்துச் சிறுகதைகள்” என்ற தொகுதியாக வெளிவந்துள்ளன. இச்சிறுகதைகள் இப்பிரதேச சிறுகதை இலக்கியத்தில் வெளிவந்த முதல் தொகுதியாக பார்க்க இயலும். இச்சிறுகதைத் தொகுதியில் அநுராதபுர மாவட்ட மக்களது வாழ்வியலைப் பேசுகின்ற பெரும் பாலனா கதைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. இத்தொகுதியில் உள்ள கதைகளில் “சுரண்டலின் நிழல்கள்” என்ற கதை முழுக்க முழுக்க 1950களில் இருந்த அநுராதபுர விவசாய முறைகளை படம் பிடிப்பதாய் இருக்கின்றது. இவருக்குப் பின்னர் அன்பு ஜவஹர்ஷா அவர்களது ஐம்பதுக்கும் மேற்பட்ட கதைகள் பல்வேறு கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளிலும் மித்திரன், ராதா, மலர் போன்ற சஞ்சிகைகளிலும் வேறும் சில பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்துள்ளன. அவை உதிரிகளாகவே இன்னும் இருக்கின்றன. இவர் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றதன் பின்னர் வெளிவந்த கதைகளில் பாடசாலை சமூகத்தை கதாபாத்திரமாக வார்த்துள்ளார். இவரது சிலகதைகள் நேரடியாக பிரதேசத்தை அடையாளம் காட்டுவன. சில கதைகள் குறியீட்டு வடிவங்களைக் கொண்டு அடையாளம் காட்டுபனவாக இருந்துள்ளன.

1980களில் இருந்து ஈழத்துச் சிறுகதை உலகுக்கு புத்துயிர் பாய்ச்சிய படைப்பாளிகள் வரிசையில் கெகிராவ சஹானா முக்கியமானவர். இவர் படைப்புகள் பல தொகுதிகளாக வந்துள்ளன. இவரது ஒரு தேவதைக் கனவு இப்பிரதேசத்தில் இருந்து வெளிவந்த தொகுதிகளில் தனித்துவமானவை. பின்னர் இவரது “ஒரு கூடும் இரு முட்டைகளும்” என்ற சிறுகதை மற்றும் குறுநாவல் தொகுதி 2009ல் வெளிவந்தது. இத்தொகுதியில் உள்ள அனைத்துச் சிறுகதைகளும் அநுராதபுர மக்களின் வாழ்வை அப்படியே நினைவுபடுத்துவதாக இருந்தன. “முடிவில் தொடங்கும் கதைகள்” 2012ல் வெளிவந்தது. இறுதியாக ஊமையின் பாஷை 2014ல் வெளிவந்தது. இவரது கதைகளில் பெரும்பாலும் சிறுவர்கள், பெண்கள் போன்றவர்களது பிரச்சினைகள் அடையாளம் பெற்றுள்ளன. இவரது சிறுகதைகளில் அதிகமாகவை அநுராதபுர மாவட்டத்தை சூழ்ந்த பின்புலத்தைக் காட்டி நிற்பன. இதனால் இவரது கதைகளில் ஈழுத்துச் சிறுகதைகளில் முக்கியமான தளத்தைக்காட்டுவதாக குறிப்பிடப்படுகின்றது.

1990களின் பின்னர் எழுதிய படைப்பாளிகள் வரிசையில் கெகிராவ சுலைஹா, அநுராதபுரம் சப்ரினா, ஜன்சிகபூர் போன்றவர்களின் கதைகள் முக்கியமானவை. கெகிராவ சுலைஹா கவிதை, இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு என்று தன்னை

ஈடுபடுத்திக் கொண்டவர். அதனால் இவரது சிறுகதைப் படைபுகளை வாசிப்பது அரிது. ஆனால் அநுராதபுரம் சப்ரினா 50க்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை ஆக்கியவர் ஆவார். இவரது படைப்புகளில் உள்ள கதைக் களம் பெரும்பாலும் அநுராதபுரத்தை நேரடியாக சுட்டுவதாக இல்லை. ஓரிரண்டுகதைகளிலே பிரதேச அடையாளம் மின்னுகின்றன. இவரது கதைகள் தினகரன், மல்லிகை, படிகள், அநுராகம், வீரகேசரி, மித்திரன் போன்ற இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன.

ஜன் சிகபூரின் கதைகளிலும் அநுராதபுரம் சப்ரினாவின் கதைகளிலும் உள்ளபொதுக் கூறுகள் தான்

அதிகம் வெளிப்பட்டன. இவரது மொழி நடை தனித்துவமானதாகும். அதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் இருக்க வாய்ப்புண்டு. இவ்விரு படைப்பாளிகளும் பெண்ணியம், சமூகவியல் போன்ற விடயங்களையே கதைகளாகப் பேசினர். இவரது கதைகளும் தினகரன், மல்லிகை, படிகள், அநுராகம், வீரகேசரி போன்ற இதழ்களில் வெளிவந்துள்ளன.

அநுராதபுரம் ரஹ்முதுள்ளாஹ், நாச்சியாதீவு பர்வீன், அபுஅன்சார் போன்ற கவிஞர்களும் சிறுகதை முயற்சிகளில் தடம் பதித்துள்ளனர். நாச்சியாதீவு பர்வீனின் ஐந்துருபாய் என்ற படிகளில் வெளியான கதை சிறந்த சிறுகதைகளில் ஒன்றாகும்.

■■■ ■■■ ■■■ ■■■ ■■■

**கதை சொல்லிகளைப் பொருத்தமட்டில் பழமைவாய்ந்த மரபுகளில் கீருந்து
கீன்றைய நவீன கால கட்டமைப்புகளுக்குள் கதைகளை
மாற்றியிருக்கின்றனர். கீது ஈழத்துமீழ் கிலக்கியத்திற்கும் ஒரு
பொதுவான பண்பாக நோக்கமுடியும்.**

■■■ ■■■ ■■■ ■■■ ■■■

எம்.சி. ரஸ்மின் எழுதிய சிறுகதைகள், தொடர்கதைகள் பல்வேறு பத்திரிகைகளில் வந்துள்ளன. இவரது கதைகளில் வந்தவர்ணனைகள் கதைக்கருவையும் களக்காட்சியையும் அப்பட்டமாக படம்பிடிப்பன. இவரின் படைப்புகள் தொகுதிகளாகவெளிவராதபோதும் இவரின் மொழிபெயர்ப்புக் கதைகள் பல்வேறு தொகுதிகளாகவந்துள்ளன.

நாச்சியாதீவு எம்.எச்.எம். சுபஹான் அபு நுஹா என்ற பேரில் கடந்த 10 ஆண்டுகளாக சிறுகதைகளைப் படைத்துவருகின்றார். இவரது கதைகளில் அதிகமானவை சகவாழ்வு, வரலாறு, அன்பு போன்ற பண்புகளை அநுராதபுரப் பிரதேச அடையாளத்தோடு பதிவு செய்கின்றன. இவரது தொகுதி ஒன்று வெளிவர வேண்டும் என்பது இன்றையகாலத் தேவை எனலாம்.

தாய்வை, சேய்வை

என் கையில் தவழும் தங்க நிலா
உன் கையில் நான் தருவேன் அன்புக் கனா

அலை மோதும் ஆசையினில்
அவை மோதும் காலை கதிரில்
கவலை போகும் காதல் உலா
மகள் நீ, கலைபோல் வாழும் கவிதை விழா

கடுப்போடு அடுப்படி
கண்டிப்போடு உன் கதறல்
உன் சினேகக் கரங்களில்
கைதியாக கணக்கும்
என் மனக் குகை

பிரிகை என்ற சிவப்புக் கோட்டு
ஓவியங்கள் மீது என் கடன்
தொழிலுக்குள் வாழ்க்கை கரிவேப்பிலை

வகுப்புக்களில் விளையாட்டு
மாணவர்களுக்கு அதுவே தாலாட்டு
படிப்பதற்கு யாரும் பண்படவில்லை
பைத்தியமாய் மாறும் பாலர் கூட்டம்

வாத்தியார் எல்லாம் வசைகேட்டு
விளங்காமலே வழக்கு நடக்கும்
துலங்காமலே நீதித் தவணை
பெற்றோர் வீணைகளில் குரூர இசை

- நிஷா

மகளே
முயல்கிறேன்
முயற்சி தோற்பதில்லை.

உன் சினேக விருட்சத்தைவிட்டு
வீதிக்கு வந்து
பாடசாலை பந்திகளிலே பாடுகிறேன்
பாசத்தை பொசுக்கி விட்டு
படையலை பங்கு வைக்க
பாறையாய் போனது கல்விக்கூட்டம்
பசளையாய்ப் போனது அன்னை உள்ளம்

முகநூல் கவிதை முகங்கள் மூன்று

கவிதைகள் பற்றிய ஒவ்வொரு வாசிப்பும் வேறுபட்ட பல்வேறு அனுபவங்களை விரிக்கின்றது. கவிதை எழுதியவனும் வாசகனும் கவிதைக்குள் இருக்கின்ற ரகசியத்தைச் சொல்ல முடியாமல் தவிக்கின்றனர். அண்மைக்கால பின் நவீன கவிதைகளும் அப்படித்தான். உண்மையும் உண்மையுமற்று விரிக்கின்றது.

படிகள் சஞ்சிகையில் முகநூலில் பதிவேற்றப்பட்ட கவிதைகளில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சில கவிதைகள் குறித்துக் கருத்தாடுவது என்பது இப்பத்தியின் ஒரு முயற்சியாகும். கவிதை வெளி குறித்து முழுமையான கருத்தாடலாக இது அமையாத போதும், காலத்தாதால் பிந்திய கவிதைகளை மீள் வாசிக்க விளைகின்ற ஒரு வாசகனுக்கு தேவையான ஒன்றாக இருக்கும் என்பது இதன் நம்பிக்கையாகும்.

இப்பத்தியின் இதன் முதலாவது தொடர், படிகள் 38ஆவது இதழில் வெளிவந்தது. இது இரண்டாவது கட்டம். முதலாவது பகுதிகள் நியால் குரானா, கருணாகரன், அனார், ஆதிபார்த்திபன் போன்றவர்களின் படைப்புகள் பற்றி பேச இயல்பந்தது. இத்தொடரில் ஜிப்ரி ஹாஸன், கோ. நாதன், திருமலை சகி போன்ற படைப்பாளிகளின் கவிதைகள் குறித்து பதியப்படுகின்றது.

முதலாவது தொடரில் குறிப்பிட்டது போன்று, இங்கு பதிவு செய்யப்படுகின்ற கவிதைகளை குறித்த படைப்பாளிகளின் அனுமதியின்றி பெறப்பட்டுள்ளது.

ஜிப்ரி ஹாஸன் ஒரு கவிஞராக மட்டுமன்றி, சிறந்த ஆய்வாளராகவும் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் இருப்பவர். அண்மைக்கால இவரது ஆய்வுகள் பின்நவீனத்துவத்தை ஒட்டி நிற்பதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அந்த வகையில் ஜிப்ரி ஹாஸனின் பின்வரும் கவிதையை வாசிக்க விளைகிறேன்.

எழுதுபவனைக் கொல்லும் சொற்கள்

காகிதங்களில்
 சொற்களை அள்ளிக் கொட்டுகிறேன்
 நட்சத்திரங்கள் சிதறிய வானம் போல்
 காகிதம் வியப்பூட்டும்படியாய்
 விரிந்து செல்கிறது
 ஒரு நேர்கோட்டில் சொற்கள்
 தத்தமக்குரிய இடங்களிலன்றி
 வேறு வேறு இடங்களில்
 அமர்கின்ற
 பொருள் மாறிப் போய்விடுமோ
 என்ற பதட்டத்தில் சொற்களை
 மீண்டும் மீண்டும்
 சரிசெய்து கொள்கிறேன்
 வானத்தை மீண்டும்
 ஒரு முறை அண்ணாந்து பார்க்கிறேன்

சிதறிக் கிடக்கும் நட்சத்திரங்கள் யாராலும்
 இன்னும் சரிசெய்யப்படவில்லை
 காகிதங்களில் குறுக்கும் நெடுக்குமாக
 ஓடும் சொற்கள் எனக்குள் திரளும்
 அிர்த்தங்களைச் சிதைக்கின்றன
 தன்போக்கில் அிர்த்தங்களைக்
 கண்டடைகின்ற
 எல்லா சொற்களும் சேர்ந்து
 என்னை எனது கவிதைக்குள்ளிருந்து
 வெளியேற்றிவிடுகின்ற
 நான் இப்போது சொற்களை மட்டும்
 கண்டுபிடிப்பவனாகிறேன்

கவிதையை சொற்கள் உருவாக்கிக்
 கொள்கின்றன
 அிர்த்தங்களைச் சொற்கள் உருவாக்கிக்
 கொள்கின்ற
 நான் மீண்டும் வானத்தை அண்ணாந்து
 பார்க்கிறேன்
 சிதறிக் கிடக்கும் நட்சத்திரங்கள்
 அழகானவை
 சிதறிக் கிடக்கும் நட்சத்திரங்கள்
 அிர்த்தமுள்ளவை
 சிதறிக் கிடக்கும் சொற்களைப் போல்
 ஜி.பி ஹாஸன்
 01032017

பின்நவீன கவிதைகள் குறித்து ஆழமான அறிவும் ஆய்வும் கொண்டுள்ள இவரது இக்கவிதை கவிதைகள் குறித்தும், கவிதைகளின் அழகியல் குறித்தும் குறியீட்டு வடிவங்களைக் கொண்டு பேசுகின்றார். கவிதை

சரியான வடிவத்தையும் புரிதலையும் தருகின்றது.

அடுத்து திருமலை ஷகியின் கவிதைகள் பற்றிப் பார்க்கலாம். அண்மைக் காலமாக முகநூலில் மிக விச்சுடனும் அழகியலுடனும் கருத்தியலுடனும் கவிதைகளை படைத்துவருபவராக திருமலை ஷகியின் கவிதைகளைக் காணலாம்.

தனது கருவுக்கும் கவிதைக்குமாக தொடர்பை மிக எளிய அழகியலுடன் புரிதலுக்கு லாபகமான சொற்களைக் கொண்டு இவர் கவிதைப் படைத்து வருவது இவரது தனித்துவமாக காண இயலும். இவரது கவிதைகளுக்குள்ளும் பின்நவீன அமைப்புகள் தெரிகின்றன என்பது எனது வாதம்.

கடக்கமுடியாத இந்த அரிதான பெருநீர்ப்பரப்பை ஒரு போதுமே நினைவுகளாலும் கடந்து அப்பாலுற முடிவதில்லை என்னால் அதன் ஆழம், விரிந்த பரப்பு, நீரோட்டம், கொந்தளிப்பு, எழும் அலை, உவர் நீர் மழை தரும் விந்தைகள் மேற்பரப்பில் நீலம் பச்சை என நிறங்கள் அப்பிக்கிடக்கும் அழகு பற்றிய சிந்தனைகள் என்னை சூழ்ந்து விடும்போது மழகையின் இனிமைக்குள் லயித்து வெளியேறாமலுக்கும் ஒரு பிள்ளைப்பேற்றுவளின் மனதின் ஏக்கத்தையே பெருங்கடலின் சிறு நீர்ப்பரப்பும் தந்து

அணிமைப்படுகிறது என்னுள் ஆகாயத்தை அண்ணார்ந்து பார்க்கும்போது உண்டாகும்

ஏகாந்த மன நிலையை ஒத்ததல்ல இது முற்றிலும் மாறுபட்டது . சுண்ணாம்பு பூச்சால் மெழுகியது போல் எதுவுமே அறியாத அப்பிராணியின் உறக்க சாயலுடன் அலைகளடங்க சலனங்களற்று அமைதியாக கிடத்தப்பட்டிருக்கும் நீர்வெளியைக் காணும்போதோ , அதனருகில் பயணிக்கும் போதோ , கால் நனைத்து நிற்கும் போதோ, கடல் காற்று தீண்டும் போதோ... மனித காலடி பதிக்க முடியாத , சூரிய ஒளியாலும் ஊடுருவ முடியாத , அதிக அழுக்கம் அடர்ந்த குளிர் நிறைந்த ஒன்றன் மேலொன்றாக அலைகளால் மூடப்பட்டிருக்கும் கடலின் அடித்தளத்தில் சூழ்ந்திருக்கும் கருமையை நோக்கியே என் எண்ணங்கள் பயணித்திருக்கும் கரையின் சுற்றுச்சூழலை மறந்து சென்று விட்ட மனதை இலகுவில் மீட்க முடியாமல் ஒன்றித்து நின்ற பொழுதுகள்தான் அதிகம் தனித்து விடப்பட்டு தவித்த குழந்தை தாயைக்கண்டதும் ஓடிவந்து அணைத்து ஆறுதலடைவது போலவே இந்தக்கடலடித்தளத்துக்குள் விரைந்து விடக்கூடாதா நானும் ? இது தீராத ஏக்கமாகவே வளர்ந்து வருவதை ஏனென்று சொல்லத்தெரியவில்லை

கடலுக்கப்பாலிருந்து சொல்லப்பட்டு கடல்
 பயணங்களில் வளர்ந்து
 கடல் ஊடறுத்ததாலேயே முடிந்து போன காதலும்
 கடலையோடே உறவாடி
 கடலிலேயே உயிர் துறந்த உடன்பிறப்பும்...
 நெஞ்சுக்குள்
 கடலை நிறுத்தி அலை முழுக வைத்த
 சம்பவங்கள்தான் ..
 எனிலும்
 கடலை அன்னையாகவே நிகைக்கிறது உள்ளம்
 அன்னையின் மடிச்சேலையில்
 தலை சாய்ந்து உலகை மறக்கும்
 தனித்த மனதில் மேவிக்கொள்ளும் அமமதியை
 இதே கடலை பார்த்திருக்கும் பொழுதுகளில் அடைந்து
 கொள்கிறது அலைக்கழியும் மனதும் .
 புவிமீன் பெரும்பகுதியை உவர்நீரால் ஆட்கொண்ட
 இப்புவித்தளத்தை
 பூமி என்பதை விட கடல் என்றே பெயர்
 சூட்டியிருக்கலாம் என்று ஆதங்கம்
 எனக்குள் எழும்
 நான் கடலின் காதலி
 கடலலையில் மிதப்பதற்கல்ல
 என்னுடல் ...
 படைப்பின்
 பெரும் பகுதியை தன்னுள் அடக்கி
 மலைகள்
 கனவாய்கள்
 குகைகள்
 பள்ளத்தாக்குகள்
 சுரங்கங்கள்
 என பல மரம்பிரதேசங்களைக் கொண்ட
 அதிபயங்கரப்பெரும் இருள் சூழ்ந்த
 கடலினடித்தளத்தில் சமாதியாகிடத்துடிக்கும்
 கடல் காதல், காதல் கடல் என்னுடையது

இந்தக்கவிதை முழுதும் கடல்
 சார்ந்த அனுபவத்தை தருகின்றது.
 திருகோண மலைப் பிரசேத்துக்
 கடல் அழகையும் தாய்மையின்
 அன்பையும் சொறியும்
 இக்கவிதை வெறுமனே கடல்
 என்ற எல்லையைத் தாண்டி
 அப்பிரதேச மக்களுக்கும்
 கடலுக்குமான இணைப்பை
 ஒளிப்படமாய் தருகின்றது.
 உண்மையில் கவிதை முழுவதும்
 கடலின் யதார்த்தம் நீள்கின்றது.

மூன்றாவது கவிதையாக கோ.
 நாதனின் கவிதையை வாசிக்
 கலாம். கோ. நாதன் கவிதைகள்
 குறித்து மிகச் சிறந்த தோடல்
 களையும் புரிதலையும் பதிவு
 செய்து வருகின்றவர். இவரின்
 கவிதைகள் பின் நவீன
 கவிதைகளுக்கான சாய்வைக்
 கொண்டிருக்கின்றன என்பதில்
 மாற்றுக்கருத்துக்கிடமில்லை.
 அந்தவகையில் மாதவிடாய் என்ற
 பழமையை தனது பின்நவீன
 கவிதைச் சொற்களால் எவ்வாறு
 புதுப்பித்துள்ளார் என்பதை
 இக்கவிதைப்பிரதி பேசுகின்றது.

மாதவிடாய்...

வீட்டிலமைந்த கடவுளின் பூஜை
 அறைக்கதவு
 இழுத்து சாத்தப்பட்டுக் கொள்ள
 கடவுள் முகத்தின் மேல் சேலைத்துணி
 விழுந்து மூடி மறைத்தது

சட்பொருளான மரத்திலிருந்து பூப்பறிக்க
 அனுமதி மறுக்கப்பட்ட தொடக்கின் நிர்பந்தம்.
 இந்த
 அசத்தமான ஒற்றையடிப்பாதை வழியே
 அணுக்களின் நீண்ட காவப்பயணம்
 உனது சுத்தமான அப்பாவையும்,
 அம்மாவையும், அண்ணாவையும் ,
 அக்காவையும், தங்கையும், தம்பியையும்
 படைப்பின் வலியில் தூக்கித் வீசியிருந்தத
 வெள்ளை நதியாகவும், சிவப்பு குளமாகவும்,
 கறுப்பு வாவியாகவும், கடலில் சங்கமம்
 முகத்துவார வாயியடைந்து மணல் வார்ப்பில்
 இளமையின் எல்லாப் பருவங்களும்
 மரி கொண்டு நசுங்கி நொறுங்கிற்று...
 இல்லறத்தில் மிகுதியிருந்த மனைவியின்
 உதடு வறண்டு காய்ந்து கொண்டிருந்தது.
 என்னுடைய இரவுகள் தொல்லைகளுடன் தான்
 உடம்பிலிருந்து ஊறும் சலன
 எச்சில்களை ஈரப்படுத்தி அவஸ்த்தையுறும்.
 நிரம்பி வீங்கிய விதையிரண்டு படுக்கை

ஆடைகளை நனைத்து செல்கின்றது
 மீண்டும் மீண்டும் அரவணைப்புக்காக
 இறங்கும் கரங்கள் விலத்தியே நீள்கிற
 இடைவெளியானவளின் யோனி
 நோயுற்றிருந்த
 மொத்த இயக்கங்களும் இத்துப்போன
 பின்னரும் இயந்திரக் காலக்காமுகனின்
 கண் பலாத்தாரம் புரிய எழும்பி
 வருகின்றது.
 20130310

பெண்ணியம் - குறித்து இக்
 கவிதைப்பிரதி கொண்டிருப்
 பதாக உணரலாம். மாதவிடா
 யினால் அவதியுறும் பெண்ணின்
 மீதான அபரீதமான காமுக
 வேட்டை குறித்தும் இக்கவிதை
 உணர்த்துகின்றது.

கவித் துவமிக் க வரி க ள்
 இ க் க வி தை மு மு து ம்
 ஆட்கொண்டுள்ளது.

**பாடசாலை உபகரணங்கள், விளையாட்டுப் பொருட்கள்
 பரிசுப் பொருட்கள், அழகு சாதனப் பொருட்கள்
 ரிலோட் வசதிகள் உள்ளிட்ட இன்னும் பல ..**

JETWAY
 Aeronautics

Kebithigollawa Road, Kahatagasdigiliya

நாகரீகம் உட்புகுந் து மாநீடம்

காட்டானாய் கண் திறந்து
நாட்டானாய் இருந்த காலத்தில்
நாகரீக்கம் பூட்டுபோட்டு
நல்லொழுக்கம் காத்த மானிடமே
அன்புடன் நன்றி
உங்கள் அனைவருக்கும்.

இன்றைய நாகரீகம்
இறய்புகு சீவ்யு கொடகாட்டி
இறய்புகு அழைப்ப மணி எழுப்பி
காலம் கலிகாலமாய் நகர்கிறது

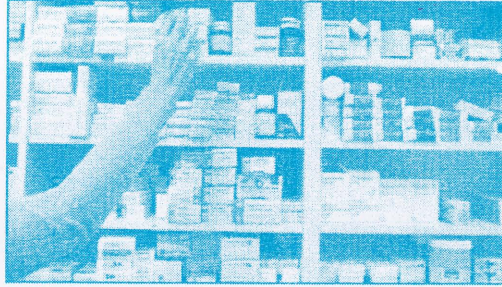
ஆதி சமுகம்
ஓதி ஒழுக்கிய ஒழுக்கம்
மானம் இழந்து புகைகுழியாகி விட்டது

மனித கலாச்சாரம்
சமுக விழுமியம் கட்டுப்பாடுகள்
ஏலத்தில் போகிறது

ஓய்வை அதிகம் கொடுத்து
சோம்பேறிகளை பயிரிடும்
துர்பாக்கிய காலம்து

சுவாசக்காற்றும் கூட
நஞ்சு கலந்திட்ட
நாகரீக காலமாச்சு
இந்த நாகரீகம் உட்புகுந்ததால்தான்
ஆயுளும் சருங்கிப்போச்சு
கலிகாலமும் வந்தாச்சு

மிஹிந்தலை ஏ .பாரிஸ்

WEKANDE CLINIC

Dispensary & Surgery

Estd 1990

- ⊕ **Special Clinics**
 - ☐ Diabetic Clinic
 - ☐ Skin Clinic
 - ☐ Herbal Medicine
 - ☐ Women Diseases Clinic
 - ☐ Diet Advises
- ⊕ **Laboratory investigations
(Navaloka Metropolis)**

**No: 09, SAUNDER'S COURT,
COLOMBO : 02, SRI LANKA**

Tel: 011 2438801 Mobile: 077 966 40 63, 071 843 07 15
Fax : 011 2307762 Email: doctorthassim@gmail.com

ARM

LL NO 2158

Travels & Tours
Haj Umra Operators

வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பு முகவர் நிலையம்
அநுராதபுரம் ஹஜ் உம்ரா ஏற்பாட்டாளர்

114/1A, Market Side, Anuradhapura, Sri Lanka

Tel: +94 25 22 37 933, +94 71 68 68 770, +94 77 30 41 689